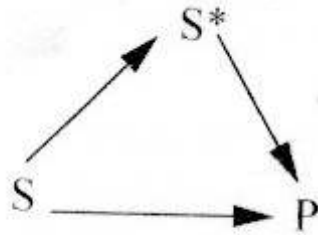

آنزیم‌ها:

آنزیم‌ها غالباً ساختمان پروتئینی داشته و سرعت واکنش‌های بیوشیمیایی را افزایش می‌دهند. به آن‌ها بیوکاتالیزور هم گفته می‌شود. امروزه مشخص شده که بعضی از مولکول‌های RNA هم فعالیت آنزیمی دارند که به آن‌ها ریبوزیم (Ribozyme) گفته می‌شود.
 DNA ← DNA zyme هم دیده شده که می‌تواند فعالیت آنزیمی داشته باشد.
 Abzyme ← آنتی‌بادی‌هایی که دارای فعالیت آنزیمی هستند.

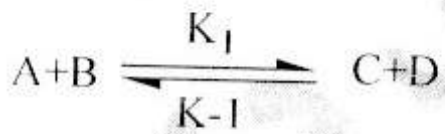
transition state → نیمه عمر آن بسیار کوتاه است در حد نانوثانیه هیچ وقت بطور قابل جداسازی نیست
 حالت موقت گذار

نظریات موجود درباره آنزیم‌ها:

- ۱- قفل و کلید
  - ۲- القایی
  - ۳- نظریه‌ای که امروزه مطرح است این است که آنزیم‌ها دیگر با S واکنش نمی‌دهند بلکه با S^* واکنش می‌دهند. در اثر برخوردی که S با هم دارند به صورت S^* در آمده و آن موقع آنزیم با S^* وارد واکنش می‌شود.
- استخراج Ab → تولید Ab بر علیه S^* → تزریق به حیوان

تفاوت‌های آنزیم‌ها با کاتالیزورهای شیمیایی:

- ۱- آنزیم‌ها به واسطه داشتن ساختمان پروتئینی به تغییرات pH و دما حساس بوده بنابراین در دامنه محدودی از دما و pH عمل می‌کنند.
- ۲- آنزیم‌ها عملکرد اختصاصی دارند یعنی بر روی یک یا چند نوع سوبسترا اثر می‌گذارند. تمام کاتالیزورها بدون تغییر ثابت تعادل و اکشن سرعت واکنش را افزایش می‌دهند.

رفت $V=K_1 [A] [B]$ آنزیم کم‌رویی ثابت تعادل و انرژی آزاد واکنش تأثیری ندارد فقط انرژی اکتیو است و یون را کم می‌کند
 برگشت $V=K_{-1} [C] [D]$
 برگشت $V=V$ رفت

K تعادل
 k سرعت

$$\frac{[C][D]}{[A][B]} = \frac{K_1}{K-1} \implies Keq = \frac{K_1}{K-1}$$

Keq

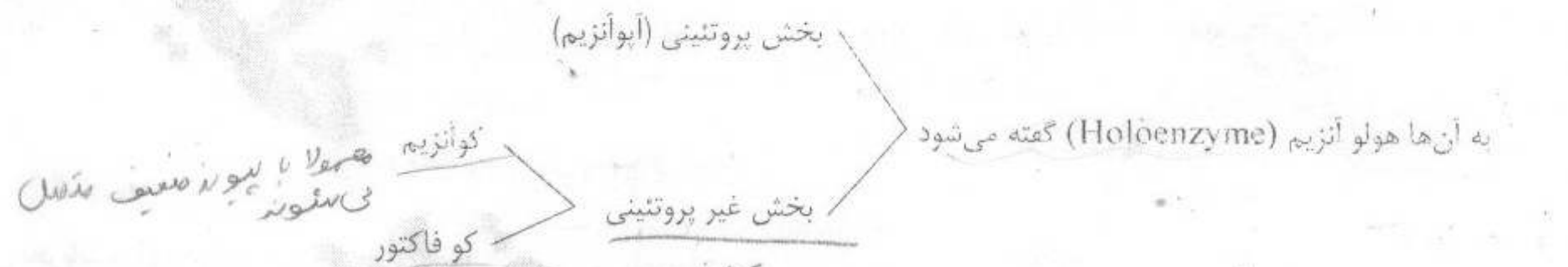
ثابت تعادل

آنزیم‌ها از لحاظ ساختمانی:

۱- آنزیم‌های ساده:

آنزیم‌هایی که فقط دارای بخش پروتئینی دارند (کوفاکتور و کوآنزیم نمی‌خواهند)
مثل کیموتریپسین

۲- آنزیم‌های کدپلکس:

بعضی کوآنزیم‌ها به طور دائم به آنزیم متصل می‌شوند مثل FAD که آن گروه پروستتیک می‌گویند

وقتی بخش غیر پروتئین، آلی باشد مثل ویتامین‌ها → کوآنزیم
وقتی بخش غیر پروتئینی، معدنی باشد مثل یون‌ها → کوفاکتور

نمونه‌ای از کوفاکتورهای آنزیمی:

کوفاکتور Zn^{2+}

مثال آنزیمی

کربونیک انیدراز، الکل دهیدروژناز، کربوکسی پپتیداز، RNA پلیمراز، ترانس کریپتاز معکوس (در ویروس HIV)، سوپراکسید دسموتاز سینتوزولی

Cu^{2+}

توروزیناز (سنتز ملانین)، سیتوکروم اکسیداز، سوپراکسید دسموتاز سینتوزولی، لیزیل اکسیداز (سنتز کلاژن)، Δ^9 desaturase (کار آن تبدیل اسیدهای چرب اشباع به غیر اشباع)

Fe^{2+}

سیتوکروم اکسیداز، کاتالاز، پراکسیداز، اکونیتاز، پرولیل و ایزیل هیدروکسیلاز

Ni

اوره آز

Mg

تمام کینازها، گلوکز ۶ فسفاتاز

Mn^{2+}

آرژیناز، دی‌نیتروژناز، سوپراکسید دسموتاز میتوکندریایی و باکتریایی

Se

گلوکونامون پراکسیداز، دیدنیاز، تیوردوکسین ردوکتاز

Mo

گزانترین اکسیداز (سنتز اسیداوریک)

K^+

پیروات کیناز

نقش بیوشیمیایی

ویتامین   شکل فعال (کوآنزیم)   گروهی را که در واکنش‌ها انتقال می‌دهد

شرکت در دو دسته از واکنش‌ها:

- ۱- دکربوکسیلاسیون اکسیداتیو α کتواسیدها (پرووات دهیدروژناز، dKG (دهیدروژناز)
- ۲- کوآنزیم آنزیم ترانس کتولاز در سنتز فسفات

الدهید

(۱) تیامین (B₁)   تیامین پیروفسفات (TPP)

سند کوآنزیمی

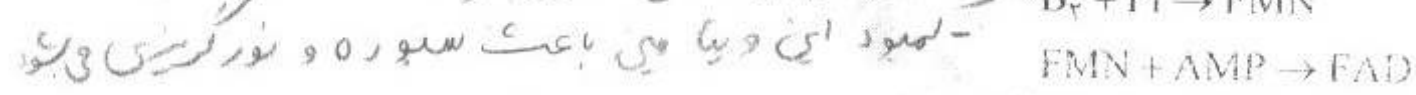
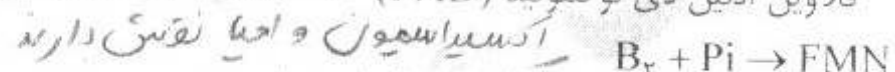
از مشتقات تیازول و ملقه پیریمیدین است

پس B₁ نقش مهمی در متابولیسم کربوهیدرات‌ها دارد.

TPP همچنین به عنوان کوآنزیم آنزیم پیروات دکربوکسیلاز در مخمرها عمل می‌کند.

(۲) ریوفلاوین (B₂)، فلاوین مونو نوکلئوتید (FMN)، انتقال الکترون و پروتون. به عنوان کوآنزیم دهیدروژنازها و اکسیدازها

فلاوین آدنین دی نوکلئوتید (FAD) - FMN و FAD به عنوان کوآنزیم فلاووپروستاگم، بیشتر در واکنش

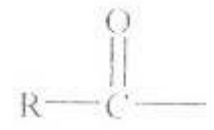

پس تفاوت FAD و FMN در یک AMP است.

(۳) نیاسین (B₃)، NAD - NADP، یون هیدرید (H⁻)، کوآنزیم دهیدروژنازها و ردوکتازها

اسیدنیکوئینیک

نیکوتین آمید

(۴) اسید پنونیک (B₅)، کوآنزیم (پیش‌ساز) A و (Acyl carrier protein) ACP این دو ناقل آسیل‌اند، آسیل

کوA: متابولیسم مواد سه گانه (قند، لیپید، پروتئین)

ACP: سنتز اسیدهای چرب

(۵) پیریدوکسین (B₆)، پیریدوکسال فسفات PLP، آمین، کوآنزیم آمینوترانسفرازها و آمینواسید دکربوکسیلاز و گلیکوزن

فسفریلاز عضلانی

(۶) بیوتین (B₇) (H⁻)، کربوکسی بیوتین B₇-CO₂، CO₂

کوآنزیم کربوکسیلازها:

پرووات کربوکسیلاز (گلوٹونوزنر)

استیل کوA کربوکسیلاز (سنتز اسید چرب)

پروپیونیل کوA کربوکسیلاز (اکسیداسیون اسیدهای چرب فرد کربن)

کروتونیل کوA کربوکسیلاز (کاتابولیسم لوسین)

(۷) فولات (B₉) تتراهیدروفولات (THF)، THF در انتقال واحدهای تک کربنه مثل متیل، فرمیل در واکنش‌ها نقش دارد.

(۸) کوپالامین (B₁₂)، متیل کوپالامین، الکیل، (۱) تبدیل هموسیستین به متیونین

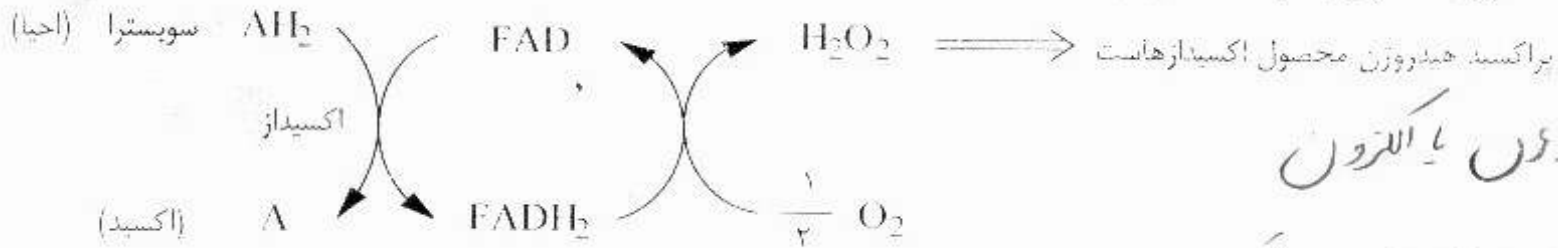
۵- داکسی آدنوزیل کوپالامین، هیدروژن، (۲) L-متیل مالونیل کوA ← سوکسینیل کوA اکسیداسیون اسیدهای چرب فرد کربن

آنزیم‌ها را به ۶ دسته تقسیم می‌کنند:

Class I: اکسید ردوکتازها:

FMN
FAD

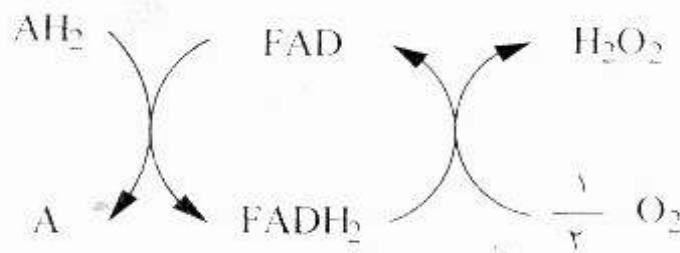
واکنش‌های اکسیداسیون و احیا را کاتالیز می‌کنند. (اکسیدازها، دهیدروژنازها، اکسیژنازها، هیدروپراکسیدازها) اکسیدازها از اکسیژن به عنوان پذیرنده هیدروژن استفاده می‌کنند.

انتقال هیدروژن یا الکترون

هیدروژن از دست برده از اکسید

هیدروژن بگیرد از احیا

الدهید دهیدروژناز $\leftarrow$ یک فلاووپروتئین (FAD) در کبد است، حاوی Mo و آهن غیر هم، روی الدهیدها و سوپستراهای N-هنروبنیک ایک اثر می‌کند.

آنزیم‌های اکسیداز دارای گروه‌های پروستتیک FMN و FAD می‌باشند به همین دلیل آن‌ها را فلاووپروتئین هم می‌گویند. (پیوند آن‌ها محکم است اما کووالان نیست) در کلیه وجود دارد.

مثال

D آمینوآسید اکسیداز (FAD) $\leftarrow$ در کاتابولیسم اسیدهای آمینه شرکت می‌کنند.
D آمینوآسید اکسیداز (FMN) $\rightarrow$ I. آمینوآسید اکسیداز (FMN)

Mo $\rightarrow$ کزانتین اکسیداز (FAD) $\leftarrow$ ساخت اسید اوریک (مهم در حیوانات اوریکوتلیک)
کلوکز اکسیداز (FAD) $\leftarrow$ در قارچ‌ها وجود دارد در آزمایشگاه از آن برای تعیین قند خون استفاده می‌شود.

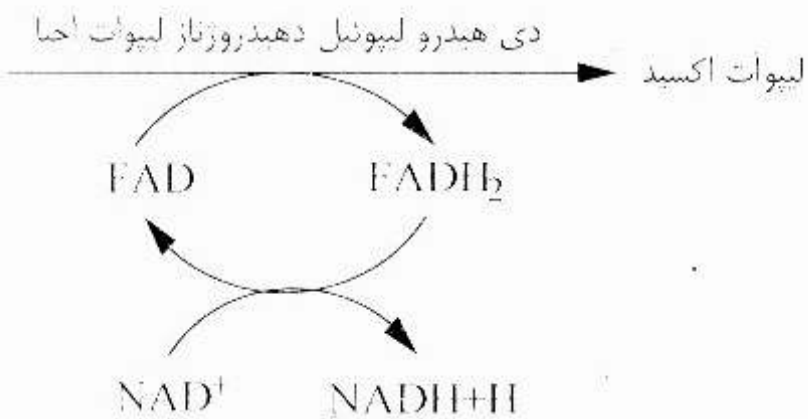
دهیدروژنازها:

از کوآنزیم‌های NAD⁺ (اتصال مست) و FAD (گروه پروستتیک) به عنوان پذیرنده هیدروژن استفاده می‌کنند.

دهیدروژنازهای وابسته به FAD :

- ۱- سوکسینات دهیدروژناز ← در چرخه کربس
- ۲- اسیل کو A دهیدروژناز ← β اکسیداسیون اسیدهای چرب
- ۳- گلیسرول ۳ فسفات دهیدروژناز میتوکندریایی ← شاتل گلیسرول فسفات

دهیدروژنازها را اکسیدازهای بی هوازی هم می نامند.

دهیدروژنازهای وابسته به $NADP^+$ در سیر پنتوز فسفات و بیوسنتز اسیدهای چرب وجود دارند. اکسیدازها: وابسته به NAD^+ در مسیر چرخه اسید سیتریک، گلیکولیز، زنجیره تنفسی میتوکندری اکسیدازها مستقیماً ورود اکسیژن به داخل سوبسترا را کاتالیز می کنند.

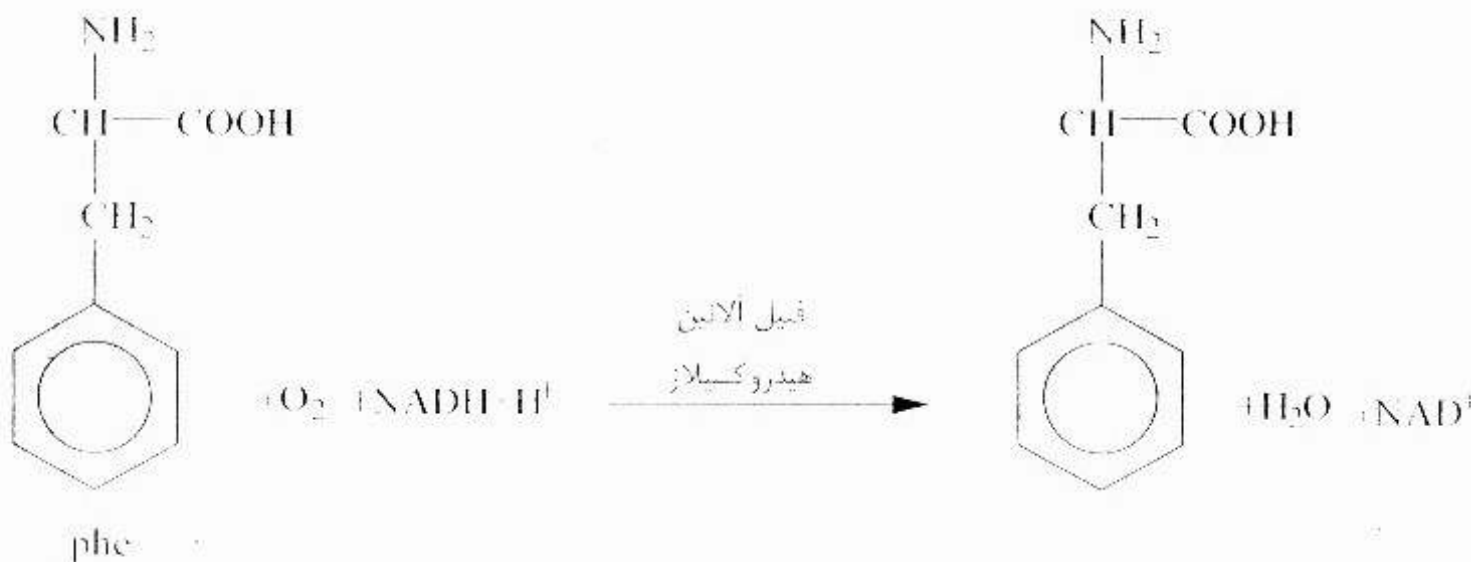
دی اکسیدازها: تریپتوفان دی اکسیداز هموزتیمرات دی اکسیداز، ۳- هیدروکسی ترانیلات دی اکسیداز

مونو اکسیدازها:

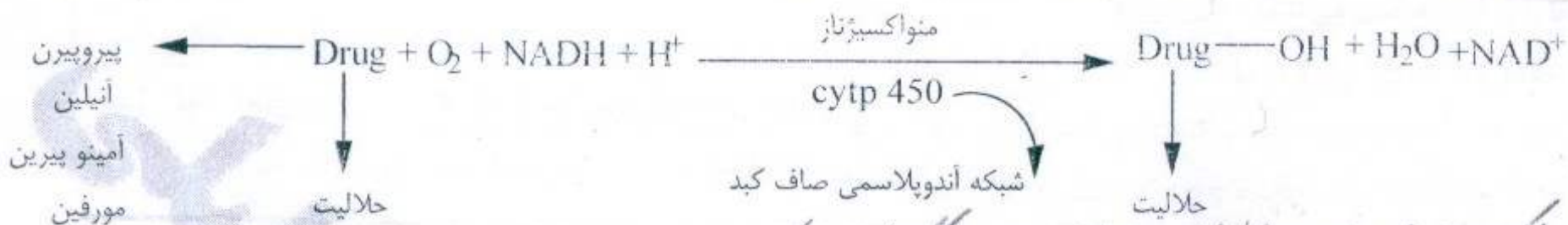

یک اتم اکسیژن را وارد ساختمان سوبسترا و دیگری را به صورت آب در می آورند.

چون مونو اکسیدازها در ساختمان سوبسترا یک گروه OH اضافه می کنند به آن ها هیدروکسیلاز گفته می شود.

پراکسی زومها ← غنی از اکسیدازها (تولید H_2O_2) و کاتالاز (تجزیه H_2O_2) هستند.

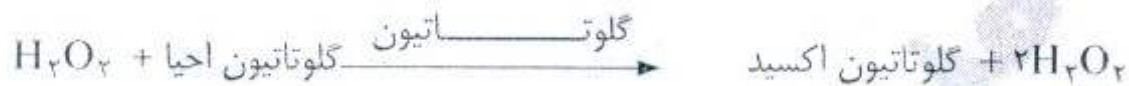
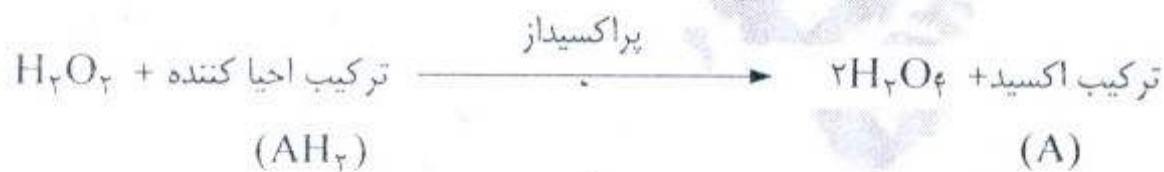

آنزیم‌های اکسیداز را دهیدروژنازهای هوازی هم می‌گویند. از اکسیدازها می‌توان به عنوان پذیرنده هیدروژن استفاده می‌کند محصول واکنش این آنزیم را آب یا پراکسید هیدروژن H_2O_2 است.

پس مونواکسیژنازها در سم‌زدایی داروها هم نقش دارند.

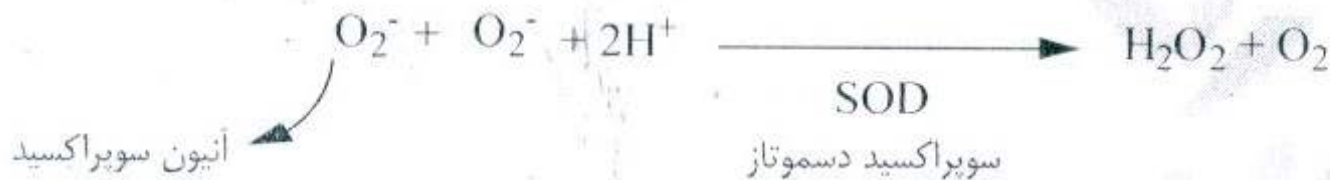
کاتالاز: از یک H_2O_2 به عنوان دهنده الکترون و از دیگر به عنوان پذیرنده الکترون استفاده می‌کند.

هیدرو پراکسیدازها:
پراکسیداز

(سوال)

کدامیک محصول مشترک آنزیم‌های سوپراکسید دسموتاز و کاتالاز است؟ اکسیژن

Class II : ترانسفرازها:

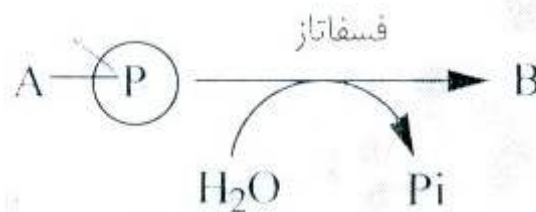
جایگزینی گروه‌های عاملی را بر روی سوبسترا کاتالیز می‌کنند. آمینوترانسفراز، متیل ترانسفراز، ترانس کتولاز، ترانس اندولاز، کینازها، فسفوریلازها، RNA و DNA پلی‌مرازها

۱۵

Class III: هیدرولازها

با افزودن آب به سوبسترا باعث شکستن آن می‌شوند: آمیلاز، لیپاز، پپتین، تریپسین، استراز (استیل کولین استراز)، نوکلئاز، فسفاتاز، فسفودی استراز

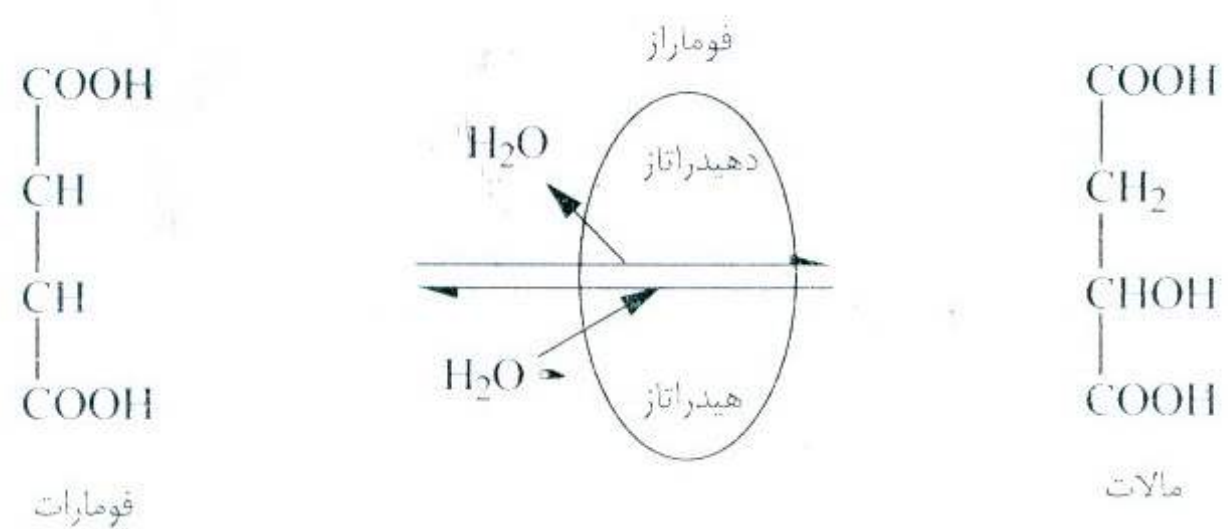

Class IV: لیازها

با افزودن یک گروه عاملی به سوبسترا باعث حذف اتصال دوگانه می‌شوند یا با خارج کردن یک گروه عاملی از ساختار سوبسترا، اتصال دوگانه ایجاد می‌کنند.

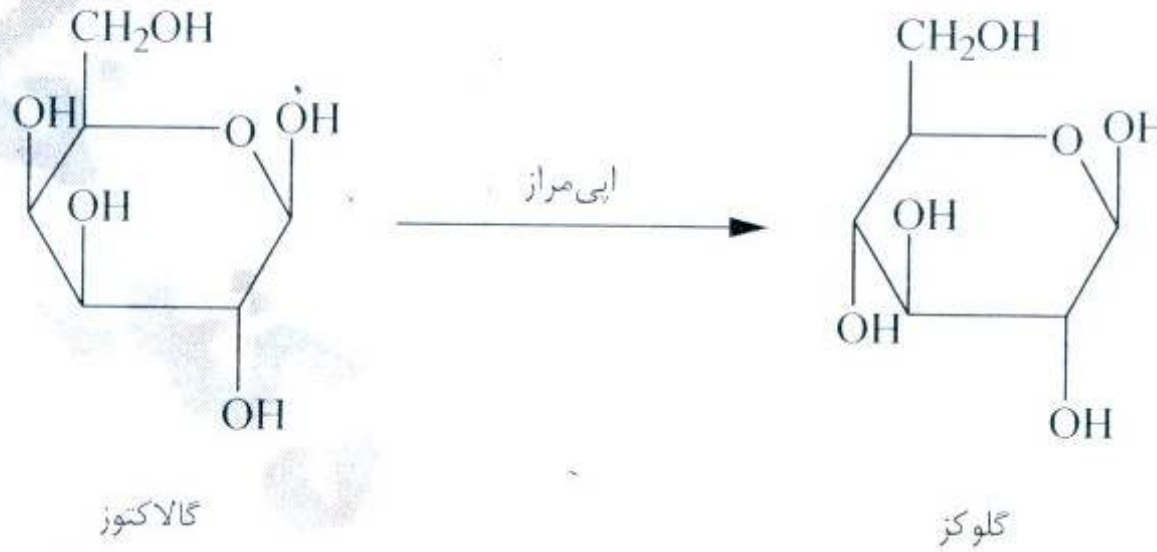
مانند سنتازها، دکربوکسیلازها، آلدولاز، فوماراز، انولاز، اکونیناز، آمیناز، نیولاز، هیدراتاز، دهیدراتاز

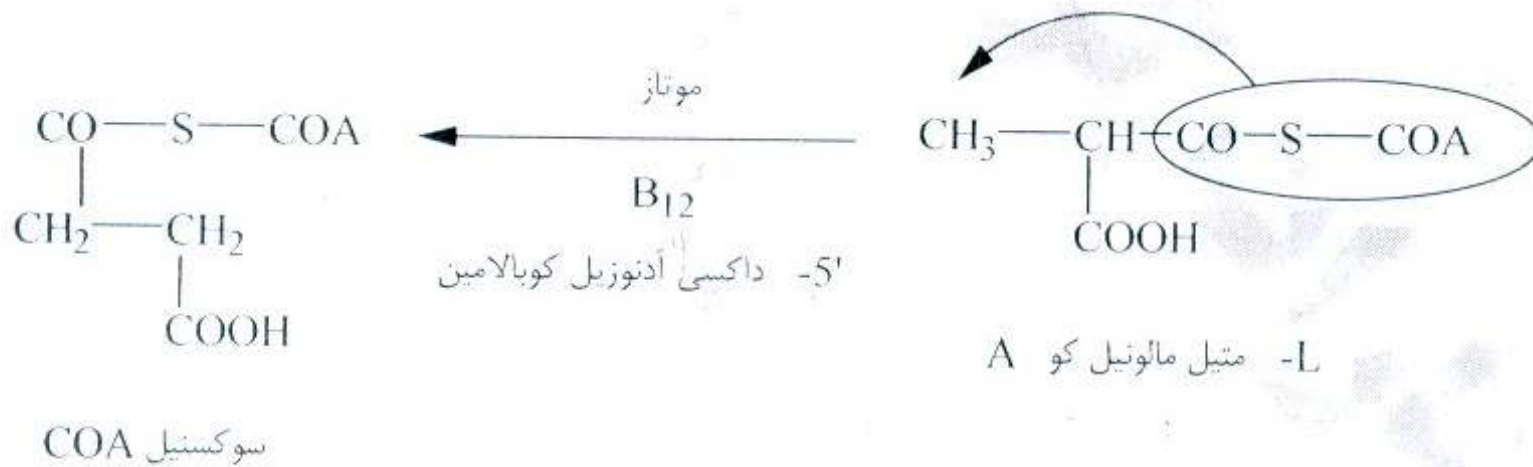
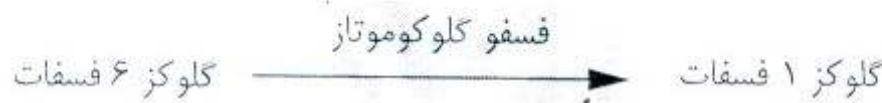
درست است که آب اضافه شده ولی سوبسترا شکسته نشده پس هیدرولاز نیست.

Class V ؛ ایزومرازاها:

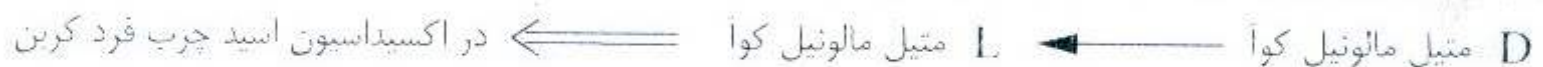
نوع آرایه درون مولکولی اتمها را کاتالیز می کنند. مانند اپی مراز، موتاز، و راسماز
 اپی مراز در تبدیل اپی مرها به یکدیگر نقش دارد. هر گاه تفاوت دو مولکول تنها در آرایش فضایی یک اتم کربن باشد آن دو را
 اپی مر می نامند.

موتاز در جابجایی درون مولکولی گروه‌های عاملی را کاتالیز می کند:

راسمازاها در تبدیل ایزومرهای D و L به یکدیگر نقش دارند.

Class VI ؛ لیگازها:

در اتصال دو ماده به هم نقش دارند.

(مثال)

سنتتاز، کربوکسیلاز

تعیین فعالیت آنزیم:

(۱) واحد فعالیت آنزیم (IU):

یک مقدار آنزیمی است که در مدت ۱ دقیقه ۱ میکرومول سوبسترا را در شرایط مطلوب به محصول تبدیل می کند.

(۲) واحد کاتال:

یک کاتال مقدار آنزیمی است که در مدت ۱ ثانیه، ۱ مول سوبسترا را به محصول تبدیل می کند.

(۳) فعالیت مخصوص:

Specific activity

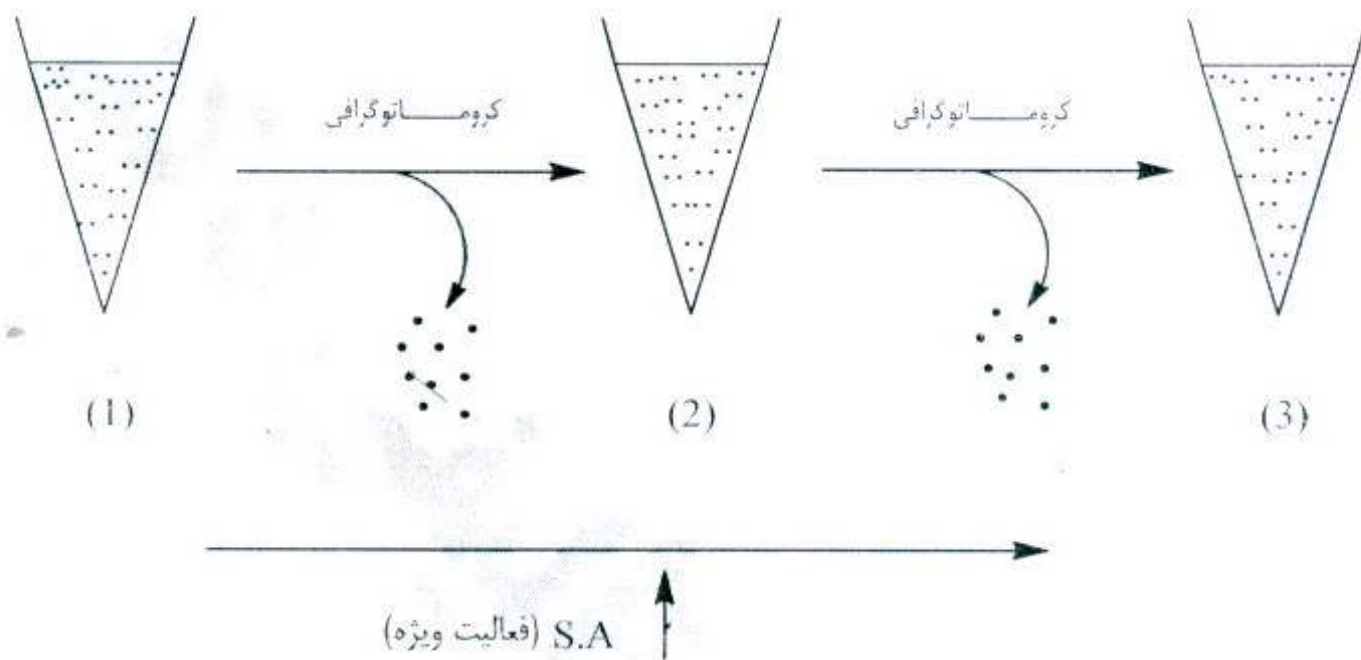
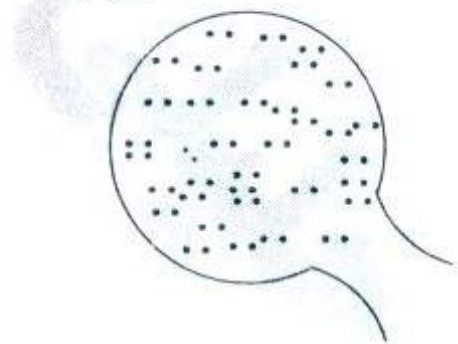
این پارامتر در فرآیند خالص سازی آنزیم ها تعیین می شود.

$$S.A = \frac{\text{تعداد IU}}{\text{mg پروتئین}}$$

۱۱

هر چه آنزیم خالص تر شود مقدار آن بیشتر خواهد بود.

Cell

سؤال

یک محلول آنزیم که حاوی ۱۰ mg پروتئین است در مدت ۵ دقیقه ۲۰ میلی مول سوبسترا را به محصول تبدیل می کند. تعداد IU و فعالیت مخصوص را تعیین کنید.

$$\frac{10 \text{ mmol} \times 1000 \rightarrow \mu \text{mol}}{5} = 2000 \text{ IU}$$

$$S.A = \frac{2000}{10} = 200$$

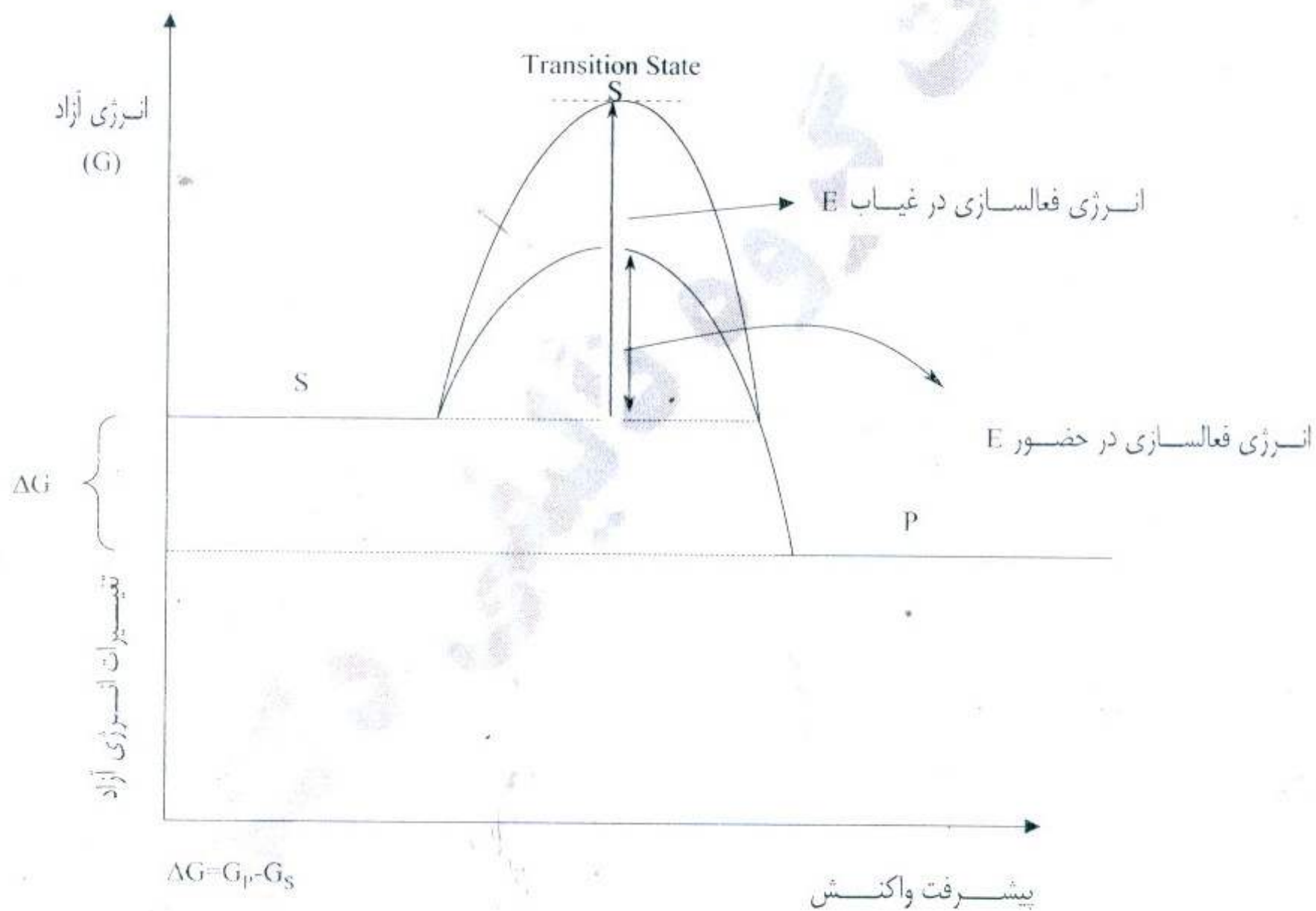
Keat

عدد تبدیل یا نوسازی (Turnover number): تعداد مولاکول های سوبسترا که در واحد زمان توسط هر مولاکول آنزیم به محصول تبدیل می شوند ← از این تعریف برای شناسایی و مقایسه قدرت کاتالیزوری آنزیم ها استفاده می شود.

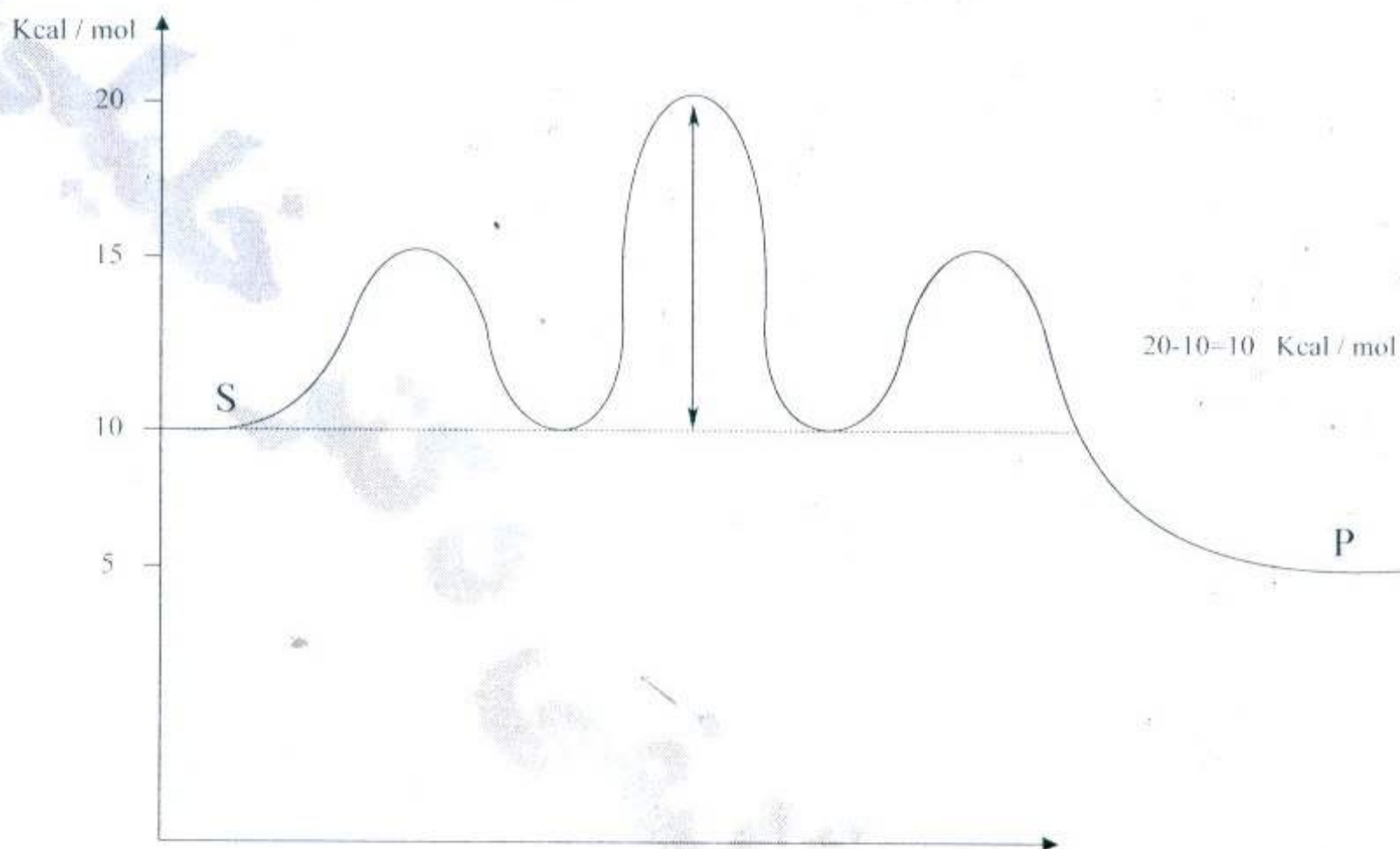
$$K_{cat} = \frac{V_{max}}{[E]}$$

مکانیسم کاتالیز آنزیمی:

آنزیم‌ها با کاهش انرژی فعالسازی به سرعت انجام واکنش کم می‌کنند.

در نمودار زیر انرژی فعالسازی را تعیین کنید.

کینتیک آنزیم:

در مبحث کینتیک عوامل مؤثر بر سرعت واکنش آنزیمی مطرح می‌شود.

۱- اثر pH بر فعالیت آنزیم:

اکثر آنزیم‌ها در pH حدود ۷ بیشترین فعالیت را دارند در حالی که آنزیم پپسین در pH = ۷، اسید فسفاتاز در pH = ۵ و آلکالین فسفاتاز در pH = ۹ ماکزیمم فعالیت را دارند.

(سؤال)

تغییرات pH چگونه بر فعالیت آنزیمی اثر می‌گذارد؟

- ۱- تغییر کاتفورماسیون
  - ۲- تغییر وضعیت یونیزاسیون اسیدآمینها در جایگاه فعال
  - ۳- تغییر وضعیت یونیزاسیون سوبسترا
  - ۴- هر سه مورد
- گزینه ۴ صحیح است.

اگر محیط اسیدی یا قلیایی شود بر روی COO^- سوپسترا هم تأثیر می‌گذارد پس گزینه ۲ هم درست است.

* هر چه k_m کمتر آنزیم تمایل بیشتری به سوپسترا دارد

* گلوکوتامیون پرآکسیداز یک سلنوپروتئین است و در ساختار خود نیاز به سلنیوم دارد

* کربنیک انیدراز } برای فعالیت
 الکل دهیدروژناز } خود نیاز به
 کربوکسی پپتیداز } Zn دارند

یابایی ← نیول پروتئاز
 H₂L₂ پروتئاز ← آسپارنیل پروتئاز
 کاتپسین ← آسپارنیل پروتئاز
 کیمپو ترپسین ← سرین پروتئاز

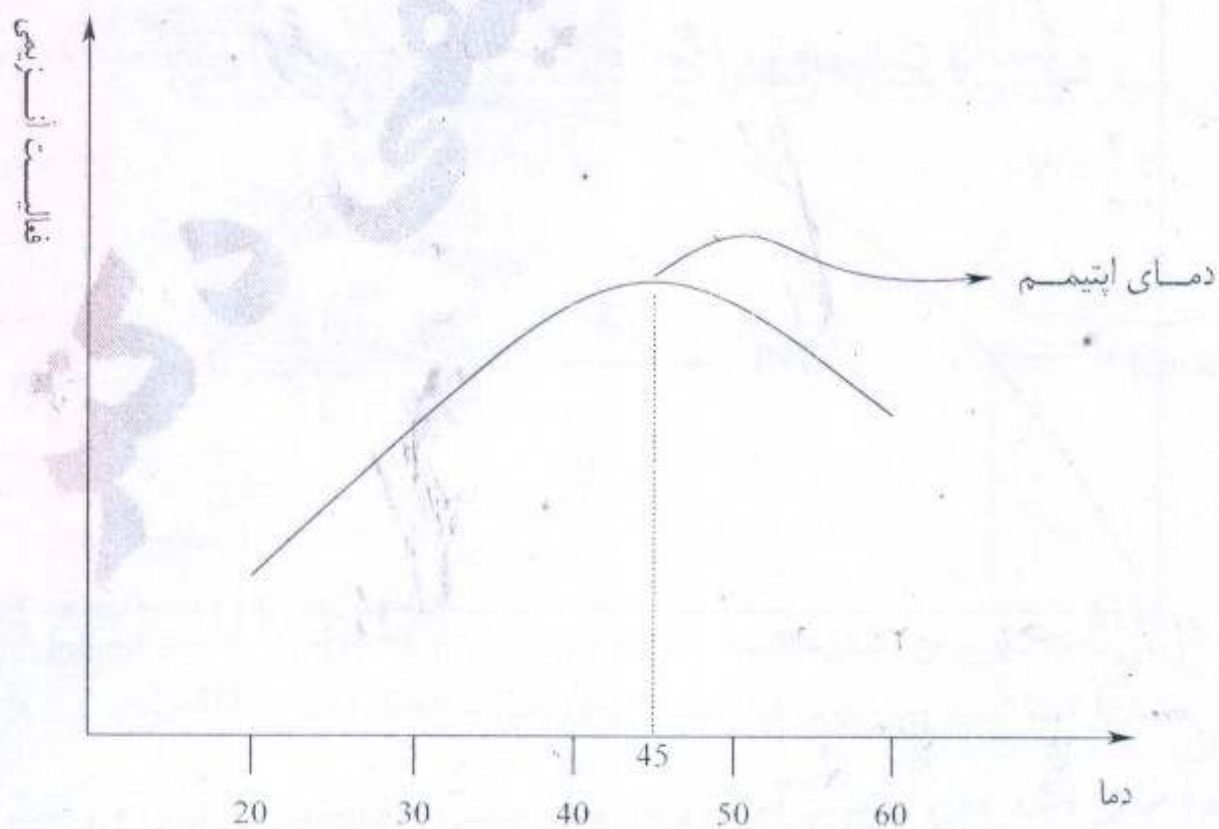
لاکتات دهیدروژناز ← برای سیتوزول
 گالاکتوزیل ترانسفراز ← گلژی
 گلوکز ۶ فسفاتاز ← شبکه آندوپلاسمی
 گلوکاتامات دهیدروژناز ← میتوکندری

* اگر در واکنش غلظت سوپسترا خیلی بیشتر از k_m باشد $v = v_{max}$

۲- اثر دما بر سرعت:

افزایش دما باعث افزایش سرعت واکنش‌ها می‌شود. با توجه به این که آنزیم‌ها ساختمان پروتئینی دارند در دماهای بالا دناتور شده و غیرفعال می‌شوند.

با آن معیار کاتالیزتی آنزیمی مختلف سنجیده می‌شود $\Rightarrow \frac{k_{cat}}{k_m}$

آنزیم Taq پلیمرز که در PCR استفاده می شود می تواند دماهای بالای ۸۰ - ۷۰ را هم تحمل کند.

قانون Q_{10} :

به ازای هر ۱۰ افزایش دما سرعت واکنش دو برابر می شود.

۳- اثر غلظت آنزیم:

با فرض ثابت بودن غلظت سوبسترا با افزایش غلظت آنزیم، سرعت واکنش زیاد می شود. V_{max} سرعتی است که در آن تمام مولکول های آنزیم از سوبسترا اشباع می باشند. با تغییر غلظت آنزیم، می توان V_{max} را تغییر داد.

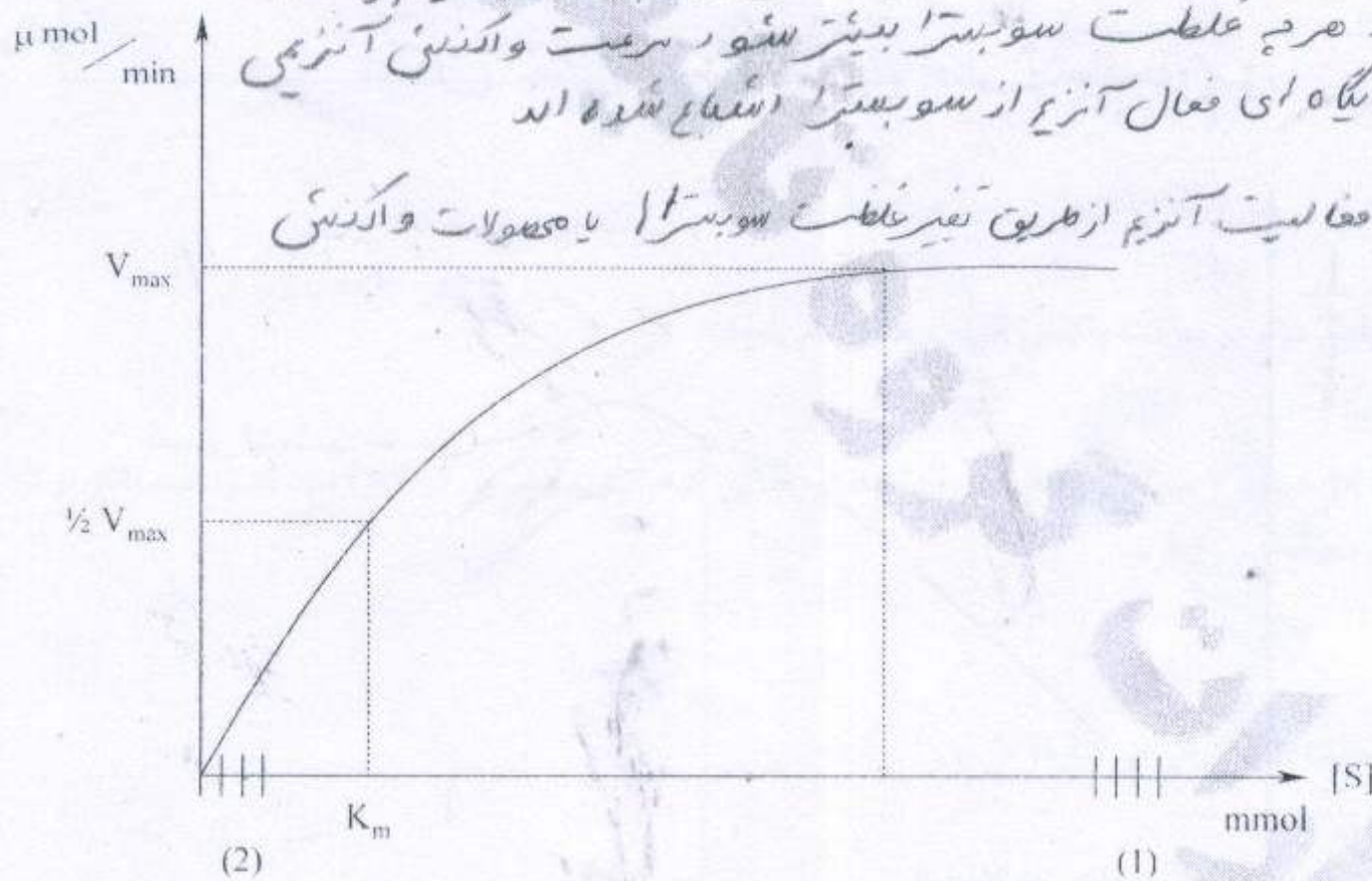
جلسه ششم:

۴- اثر غلظت سوبسترا بر سرعت:

- ۱- $[S] \uparrow \uparrow$ غلظت سوبسترا
- ۲- $[S] \downarrow \downarrow$
- ۳- $[S]$ حد واسط

با افزایش غلظت سوبسترا سرعت واکنش آنزیم افزایش می یابد تا به V_{max} آنزیم برسد. از این بعد هر چه غلظت سوبسترا بیشتر شود سرعت واکنش آنزیم تغییر نمی کند زیرا جایگاه ای فعال آنزیم از سوبسترا اشباع شده اند.

- در واکنش های تعادلی، فعالیت آنزیم از طریق تغییر غلظت سوبسترا یا محصولات واکنش تنظیم می گردد.

(۱) در این حالت کینتیک واکنش از درجه صفر است، یعنی سرعت به غلظت سوبسترا بستگی ندارد.

$$[S] \gg K_m \Rightarrow V = K.[S]$$

(۲) در این حالت کینتیک واکنش از درجه اول است، یعنی سرعت شدیداً به غلظت سوبسترا بستگی دارد به طوری که تغییرات

ناچیز در غلظت سوبسترا با نوسانات شدید در سرعت همراه است:

$$[S] \ll K_m \Rightarrow V = K \cdot [S]$$

هیچ یک از دو حالت فوق برای یک سلول زنده قابل تحمل نمی باشد به همین دلیل به طور ذاتی غلظت سوبسترا برای آنزیم های

سلولی همواره در محدوده ای است که سرعتی برابر $\frac{1}{2} V_{max}$ را فراهم می کند. این غلظت را K_m یا ثابت میکائیلیس می نامند.

$$mM \approx K_m \text{ واحد}$$

$$[S] = K_m \Rightarrow V = \frac{1}{2} V_{max}$$

ثابت میکائیلیس یا K_m ، غلظتی از سوبسترا است که در آن سرعت واکنش برابر با

نمودار بالا نمودار میکائیلیس - منتن نامیده می شود.

$\frac{1}{2} V_{max}$ یا نصف حداکثر سرعت باشد. V_{max} سرعتی است که

در آن تمام مولکول های آنزیم از سوبسترا اشباع می شوند پس با افزایش غلظت آنزیم V_{max} تغییر می کند

- هر آنزیمی در یک pH معینی که به آن pH اپتیمری گویند حداکثر فعالیت را داراست

معادله میکائیلیس - منتن:

$$V = \frac{V_{max} \cdot [S]}{K_m + [S]}$$

غلظت سوبسترا $[S]$ در صورت واکنش
کاهش ثابت میکائیلیس

(سوال)

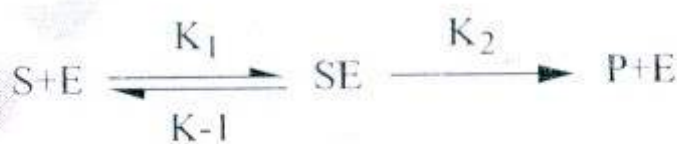
اگر در یک واکنش آنزیمی غلظت سوبسترا ۴ برابر K_m باشد چه رابطه ای میان V و V_{max} برقرار است؟

$$[S] = nK_m \Rightarrow V = \frac{n}{n+1} V_{max} \quad V = \frac{4}{5} V_{max}$$

(سوال)

اگر در یک واکنش آنزیمی سرعت ۸۰٪ V_{max} باشد چه رابطه ای میان غلظت سوبسترا و K_m برقرار است؟

$$V = \frac{4}{5} V_{max} \Rightarrow [S] = 4 K_m$$

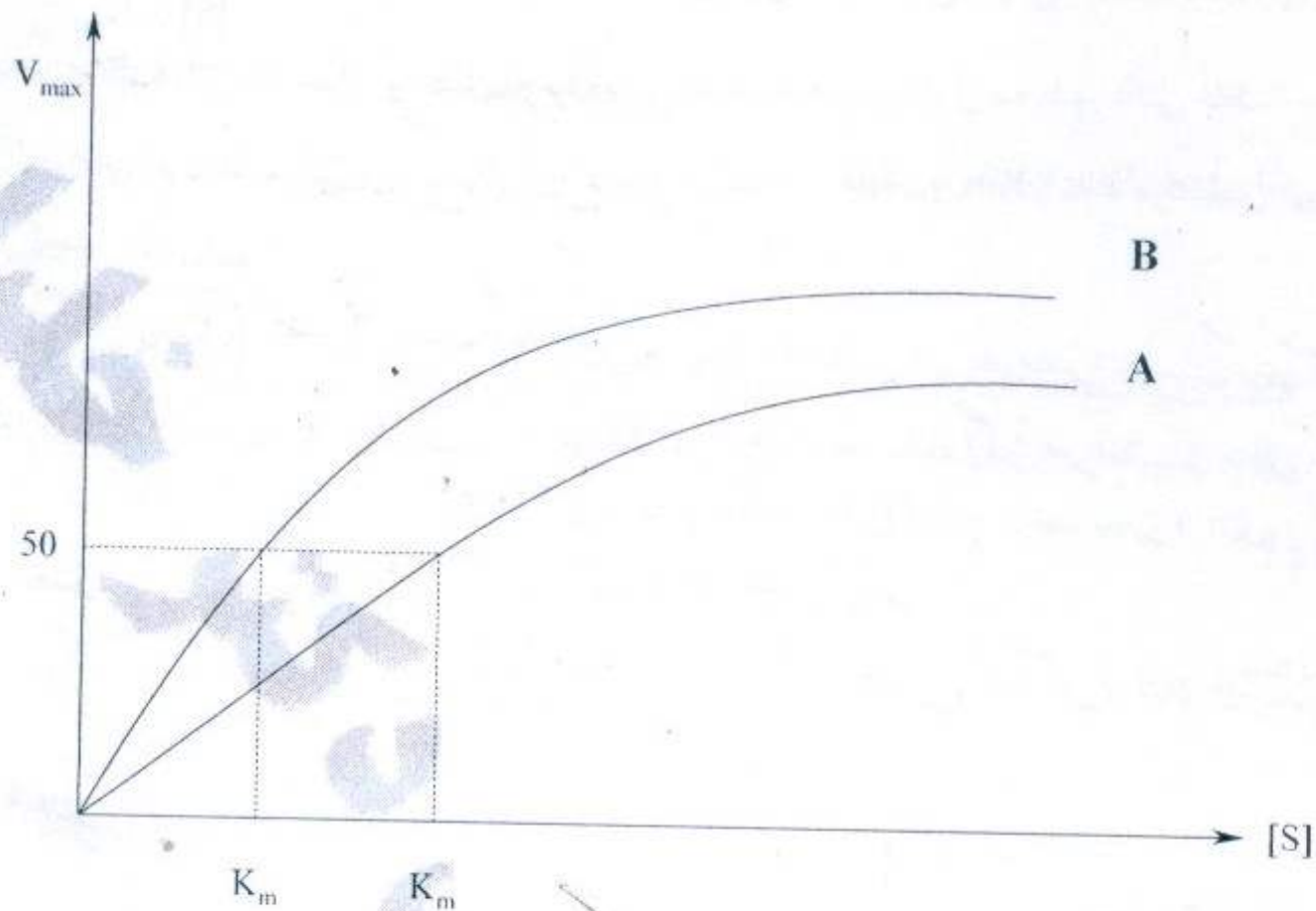
$$K_m = \frac{K_{-1} + K_2}{K_1}$$

اهمیت K_m :

K_m در یک واکنش آنزیمی تحت شرایطی نشان دهنده میل ترکیبی آنزیم به سوبسترا است. هر چه K_m برای آنزیمی بزرگتر باشد یعنی میل ترکیبی به سوبسترا کمتر است، یعنی آنزیم در غلظت های بالا سوبسترا فعال است و برعکس.

هر چه مقدار K_m کمتر باشد میل ترکیبی آنزیم و سوبسترا بیشتر و در نتیجه سرعت واکنش بیشتر است

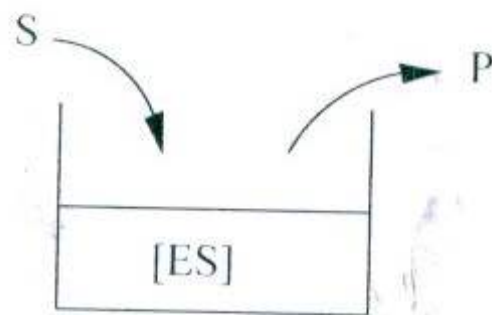
- چنانچه غلظت سوبسترا ثابت باشد
سرعت واکنش متناسب با غلظت
آنزیم است (غلظت آنزیم $\uparrow$
فعالیت آنزیم $\uparrow$)
- سرعت آنزیم $\uparrow$ فعالیت آنزیم $\uparrow$
- درجه حرارت می بالاتر بدون ممانعت
آنزیم ذاتا توره می نشود فعالیت
آنزیمی کم می شود

روابط و کنتیک میکائیلیس منتن بر پایه دو فرض استوار است:

- ۱- فعالیت آنزیم را در سرعت‌های اولیه اندازه‌گیری کردند. سرعت اولیه همان لحظات ابتدایی واکنش آنزیم با سوبسترا است. در این شرایط غلظت محصول بسیار ناچیز است به همین دلیل می‌توان از واکنش $E + P \rightarrow ES$ صرف نظر کرد.
- ۲- میکائیلیس منتن حالت پایدار (steady state) را در نظر گرفتند. در این حالت تغییر غلظت کمپلکس آنزیم-سوبسترا در واحد زمان صفر است.

به ازای هر یک S که می‌آید یک P خارج می‌شود.

$$\frac{d[ES]}{dt} = 0$$

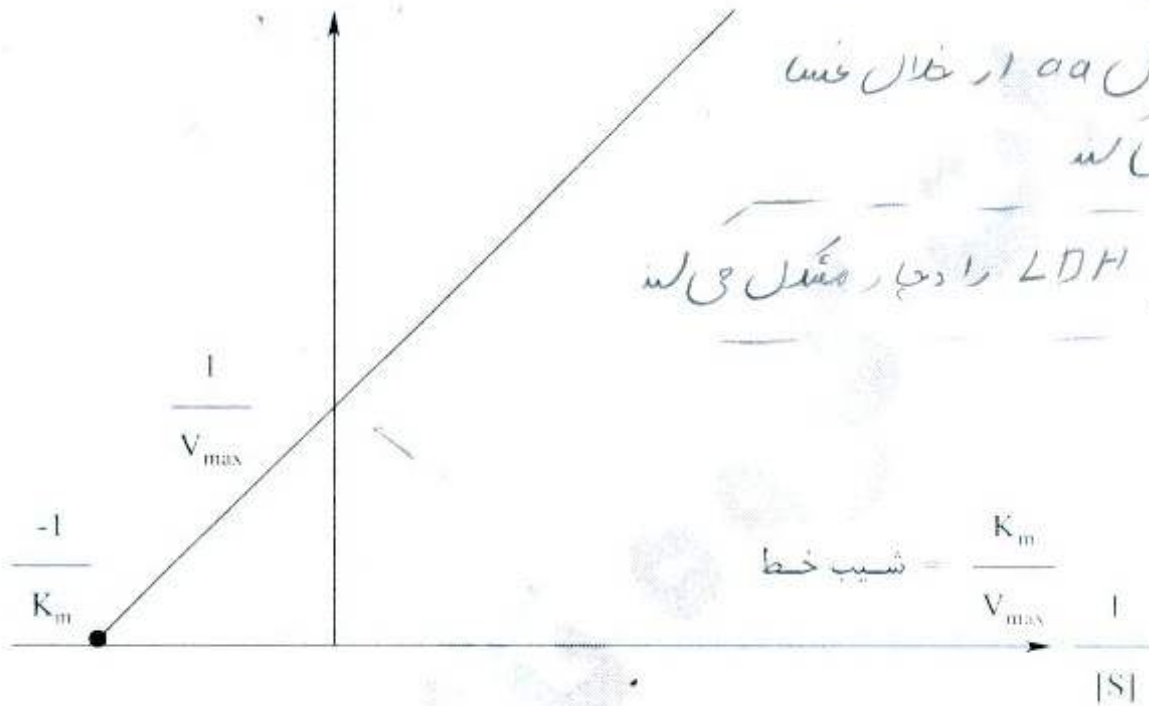
به دلیل سهمی بودن (هیپر بولیک) منحنی میکائیلیس، K_m و V_{max} به طور تقریبی حاصل می‌شود. برای برطرف کردن این مسئله معادله میکائیلیس را وارونه کرده تا یک نمودار خطی بدست آید.

معادله لاین ویور - برگ:

$$y = mx + b$$

$$V = \frac{V_{max} \cdot [S]}{K_m + [S]} \xrightarrow{\text{وارونه}} \frac{1}{V} = \frac{K_m}{V_{max}} \cdot \frac{1}{[S]} + \frac{1}{V_{max}}$$

گروه پروستتیک گروهی است غیر PR ی که اتصال همگم به آنزیم داشته - در عین واکزنس تغییراتی که در پایداری واکزنس به حالت اولیه خود بازمی گردد ATP، NADH، کو آنزیم A

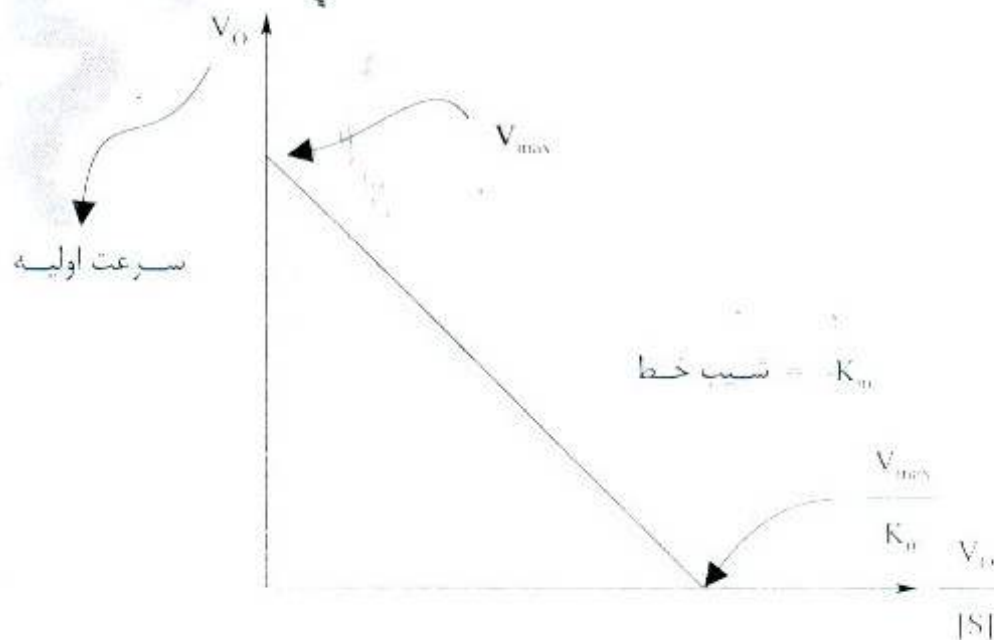
آنزیم آ G : انتقال aa از خلال حساس سلولی را تنظیم می کند

ممولیز، بررسی آنزیم LDH را دچار مشکل می کند

سومین معادله ای که برای این مسئله بیان شده نمودار ادی - هافستی Eadi - Hofste است.

معادله ادی - هافستی

$$V_c = V_{max} - K_m \frac{V_o}{[S]}$$

95

96

انواع مهار کننده‌های آنزیمی:

۱) مهار کننده‌های برگشت‌ناپذیر:

این مهار کننده‌ها با اتصال سخت و محکم و یا به طور کووالانسی به جایگاه فعال متصل شده و آنزیم را به طور دائمی غیرفعال می‌کنند. این مهار کننده‌ها از قوانین میکائلیس-منتن تبعیت نمی‌کنند و از آن‌ها برای شناسایی اسید آمینه‌های کلیدی در جایگاه فعال آنزیم استفاده می‌کنند.

(مثال)

۱- دی ایزو پروپیل فلئوروفسفات (DIFP):

DIFP با اتصال به اسید آمینه سرین در جایگاه فعال آنزیم‌ها را مهار می‌کند. (مثل آنزیم‌های سرین پروتئاز، استیل کولین استراز) با مهار استیل کولین استراز، غلظت استیل کولین در مغز افزایش می‌یابد. در تهیه گازهای جنگی اعصاب استفاده می‌شود. همچنین در حشره کش‌ها و سموم آفات نباتی هم استفاده می‌شود.

۲- یدواسنات (یدو استامید):

با اتصال به اسید آمینه سستین در جایگاه فعال آنزیم‌ها را مهار می‌کند. یدواسنات آنزیم گلیسر آلدهید ۳ فسفات دهیدروژناز در گلیکولیز را مهار می‌کند.

۳- آسورن (استیل سالسلات):

به طور برگشت‌ناپذیر و از طریق استیله کردن آنزیم سیکلو اکسیژناز در مسیر ساخت پروستاگلاندین‌ها را مهار می‌کند.

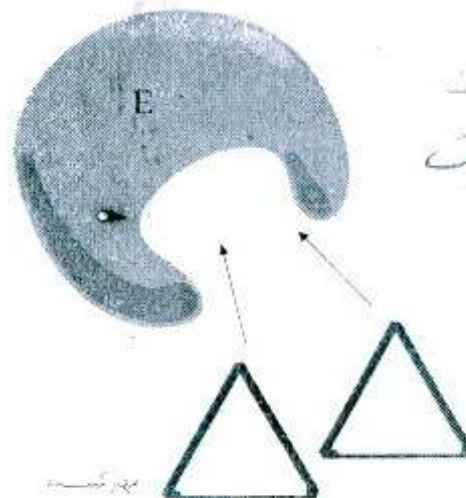
۴- آنی دیوتیک بنی سلین:

با مهار برگشت‌ناپذیر آنزیم ترانس پپتیداز در ساخت پپتیدوگلیکان دیواره باکتری‌ها عمل می‌کند.

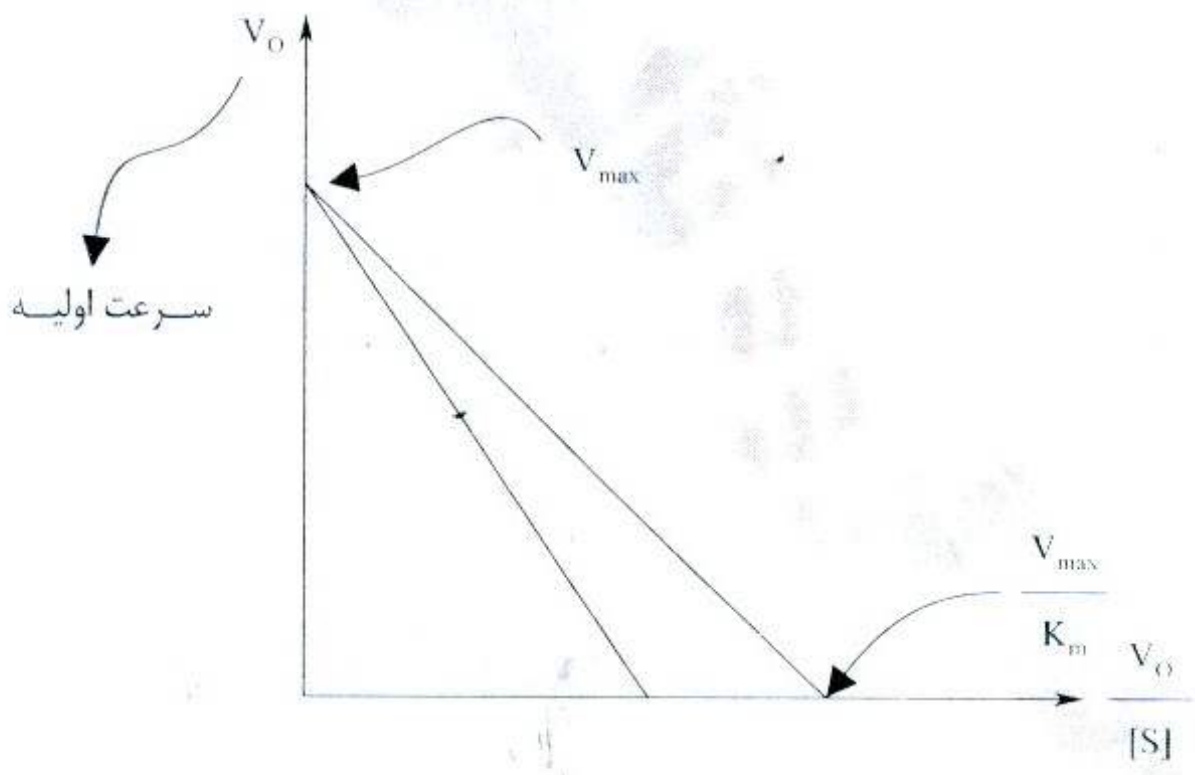
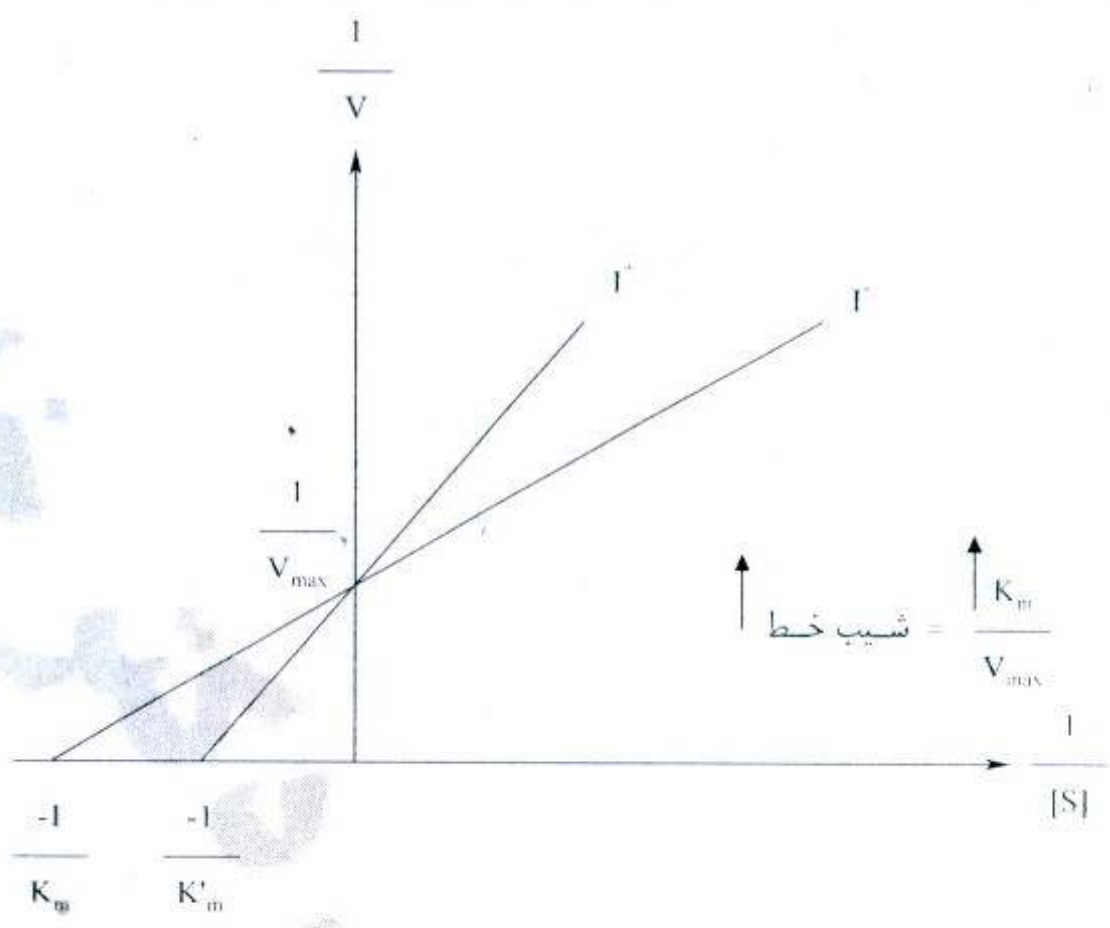
مهار کننده‌های برگشت‌پذیر:

۱- مهار کننده‌های رقابتی (competitive):

این مهار کننده‌ها به دلیل شباهت ساختمانی با سوبسترا برای اتصال به جایگاه فعال آنزیم رقابت می‌کنند.

اسید مالونیک مهار کننده رقابتی آنزیم سوکسینات دهیدروژناز می‌باشد زیرا ساختمانی شبیه سوکسینات اسید دارد

$$K'_m = \alpha K_m$$

$$\alpha = 1 + \frac{[I]}{K_i}$$

+I

EI

$$K_i = \frac{[E][I]}{[EI]} \rightarrow \text{چرا؟}$$

(سؤال)

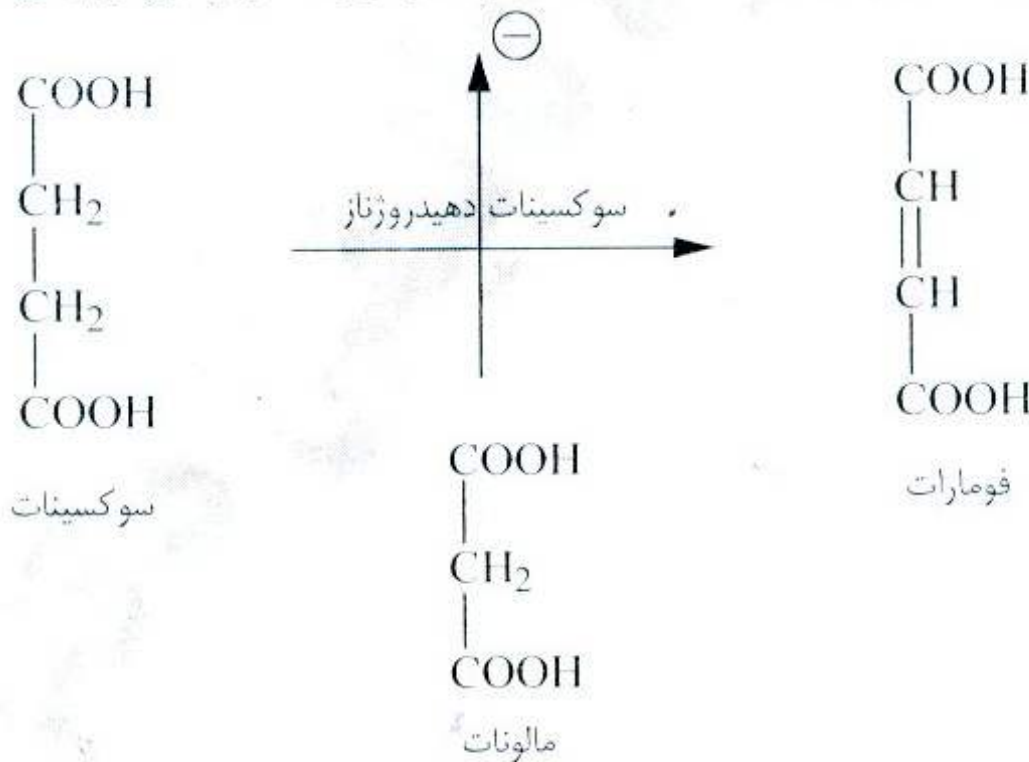
اگر در یک واکنش آنزیمی غلظت مهارکننده رقابتی و K_i برابر باشد، K_m در حضور مهارکننده را تعیین کنید.

$$\alpha = 1 + \frac{K_i}{K_i} = 20 \Rightarrow K'_m = 2K_m$$

(مثال)

۱- مالونات:

به دلیل شباهت ساختمانی با سوکسینات آنزیم سوکسینات دهیدروژناز در چرخه کربس را به طور رقابتی مهار می کند.

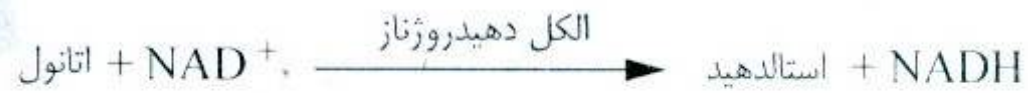

۲- داروهای سولفانامیدی:

به دلیل شباهت ساختمانی با پاراآمینو بنزواتیک اسید (PABA) یک جزء ضروری برای ساخت اسید فولیک در باکتری هاست) باعث مهار سنتز اسید فولیک و توقف رشد باکتری می شود.

۳- آلوپورینول:

به دلیل شباهت ساختمانی با باز هیپو گزانتین، آنزیم گزانتین اکسیداز در مسیر سنتز اسید اوریک را مهار کرده، باعث کاهش تولید اسید اوریک در بیماران نقرسی می شود.

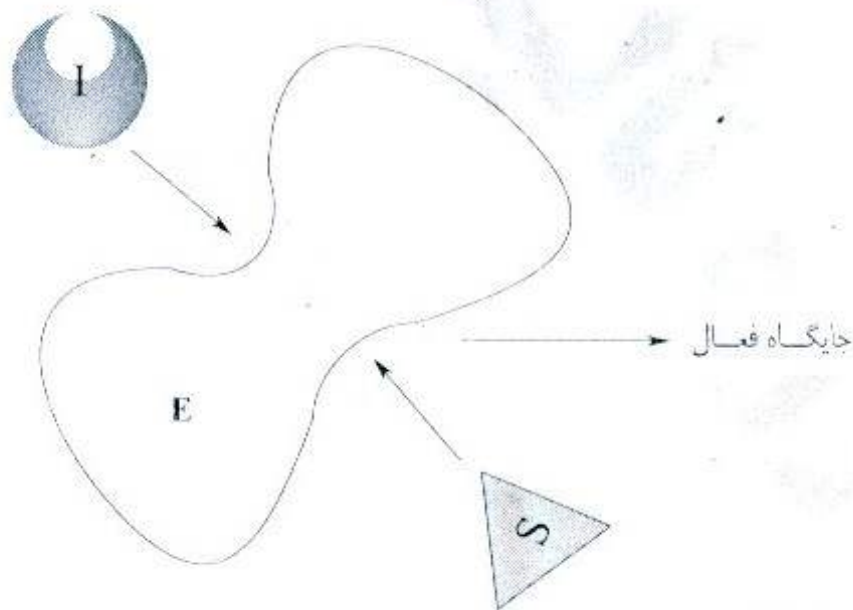

اگر فردی متانول دریافت کند، به او اتانول تزریق می‌کنند تا از طریق واکنش‌های بالا، جلوی کوری را بگیرند.

noncompetitive

۲) مهارکننده‌های برگشت پذیر غیر رقابتی:

در این نوع مهار، مهارکننده به محل شیب از جایگاه فعال آنزیم متصل می‌شود. با افزایش غلظت سوبسترا اثر بازدارندگی مهارکننده کاهش نمی‌یابد.

I غیر رقابتی

I غیر رقابتی

I.I

I.S.E

در طبیعت نادرند. اما در آزمون‌ها اگر نوع را مشخص نکنند منظورشان این نوع است.

$K_i = K'_i$ Pure

$K_i \neq K'_i$ Mixed

غیر رقابتی

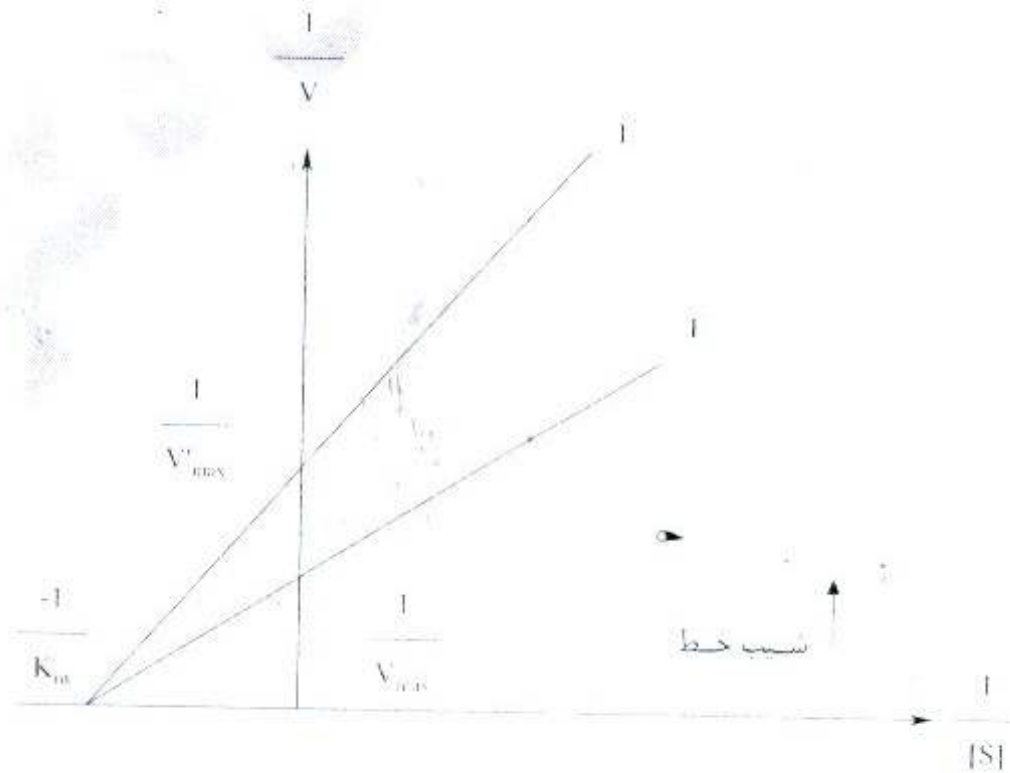
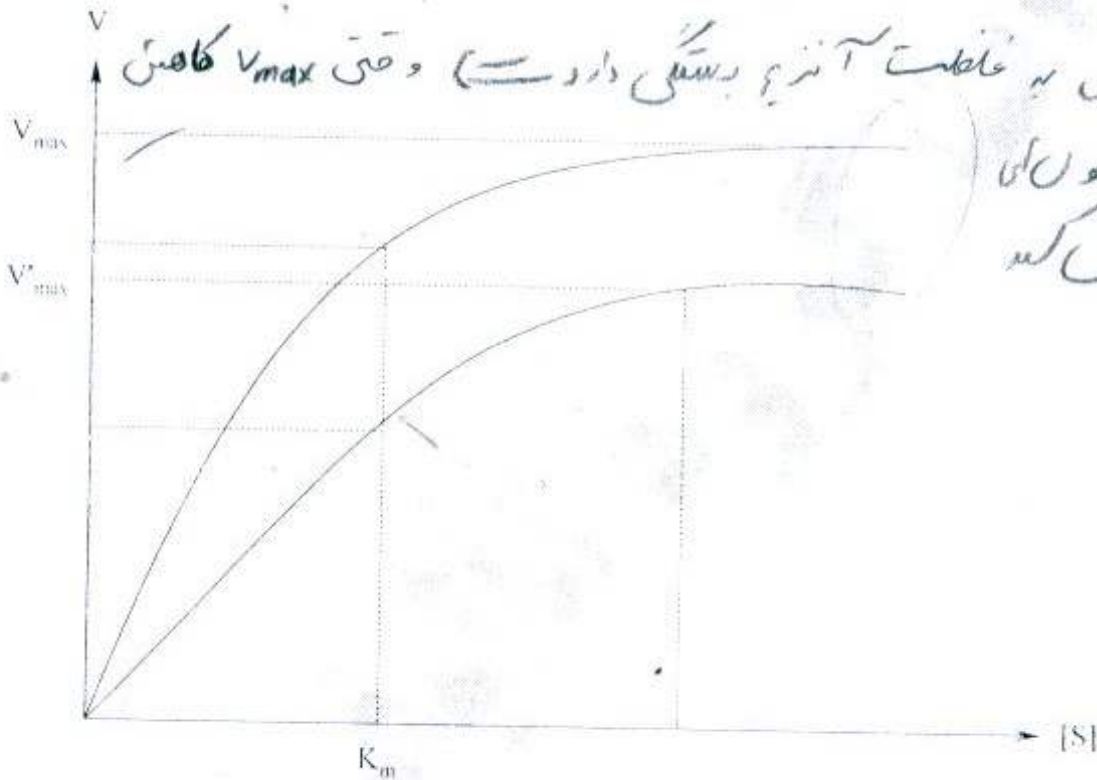
رقابتی

غیر رقابتی

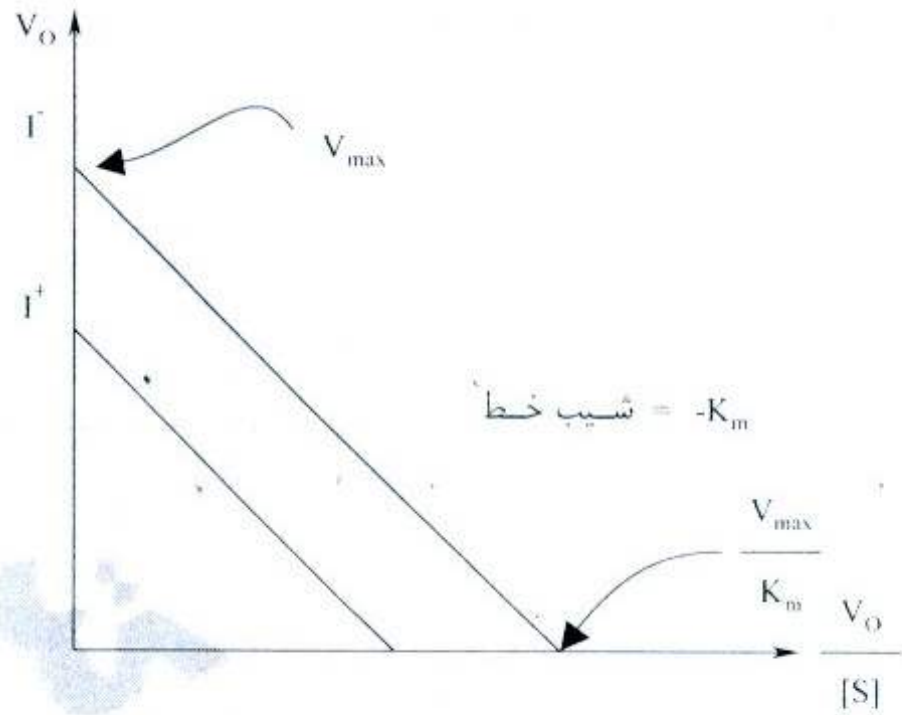
نارقیابتی

هر دو (K_2, K_1) را کم می‌کند پس $K_m = \frac{K_{-1} + K_2}{K_1}$

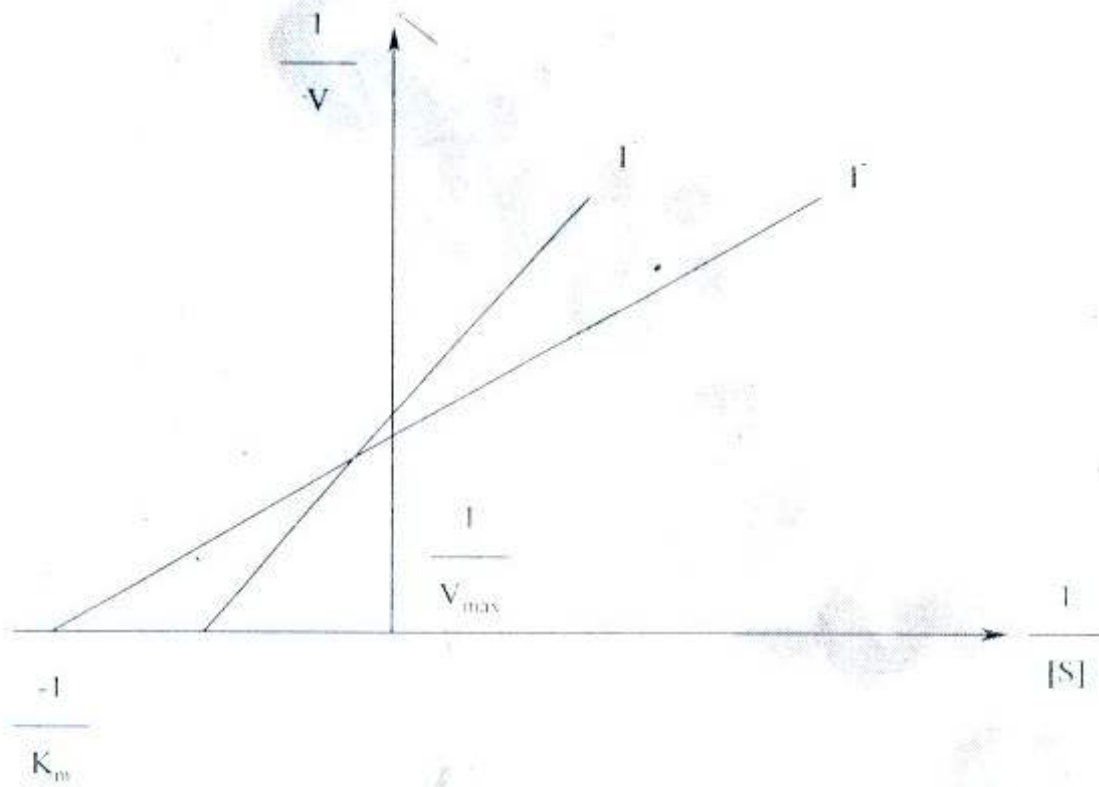
K_m ثابت است. (چون هم با E و هم با SE واکنش می‌دهد)

شیب K_m/V_{max}	V_{max}	K_m
↑	—	↑
↑	↓	—
—	↓	↓

اگر مهارکننده غیررقابتی از نوع Mixed باشد هم K_m و هم V_{max} تغییر می کنند.

در سلول های مهار آنزیم ها توسط یون ها نمونه هایی از مهار غیر رقابتی می باشد.

(مثال)

۱- مهار آنزیم اتولاز در مسیر گلیکولیز توسط فلونور

۲- مهار آنزیم سیتوکروم اکسیداز در زنجیره تنفسی توسط سرامید (CN)

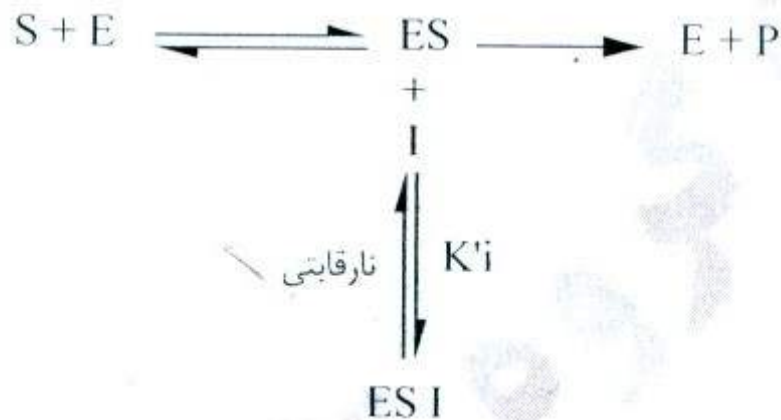
۳- مهار آنزیم ALA دهیدراتاز در مسیر سنتز هم توسط سرب

uncompetitive

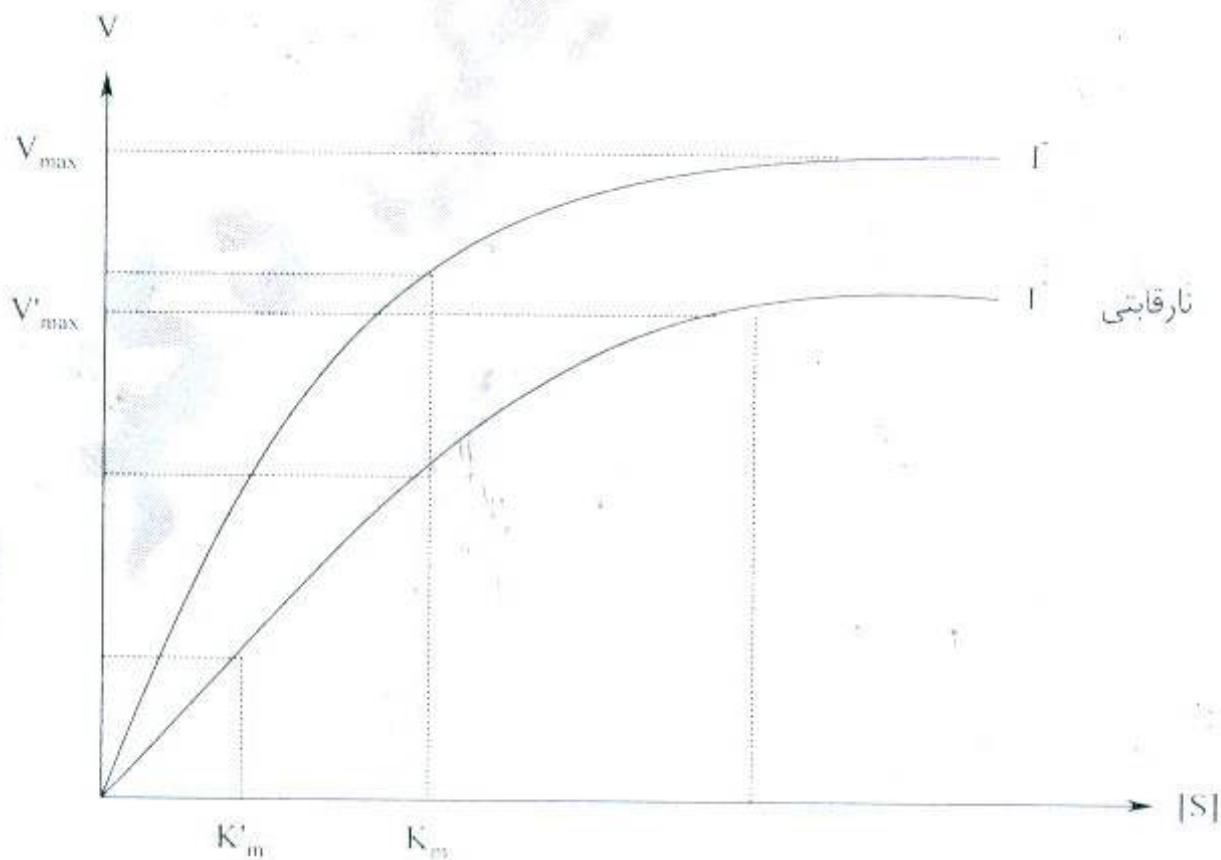
۳) مهار برگشت پذیر نارقابتی:

همانند مهار غیر رقابتی به محلی غیر از جایگاه فعال آنزیم متصل می شود. بنابراین با افزایش غلظت سوبسترا اثر بازدارندگی آن کاهش نمی یابد. بر آنزیم آزاد متصل نمی شود

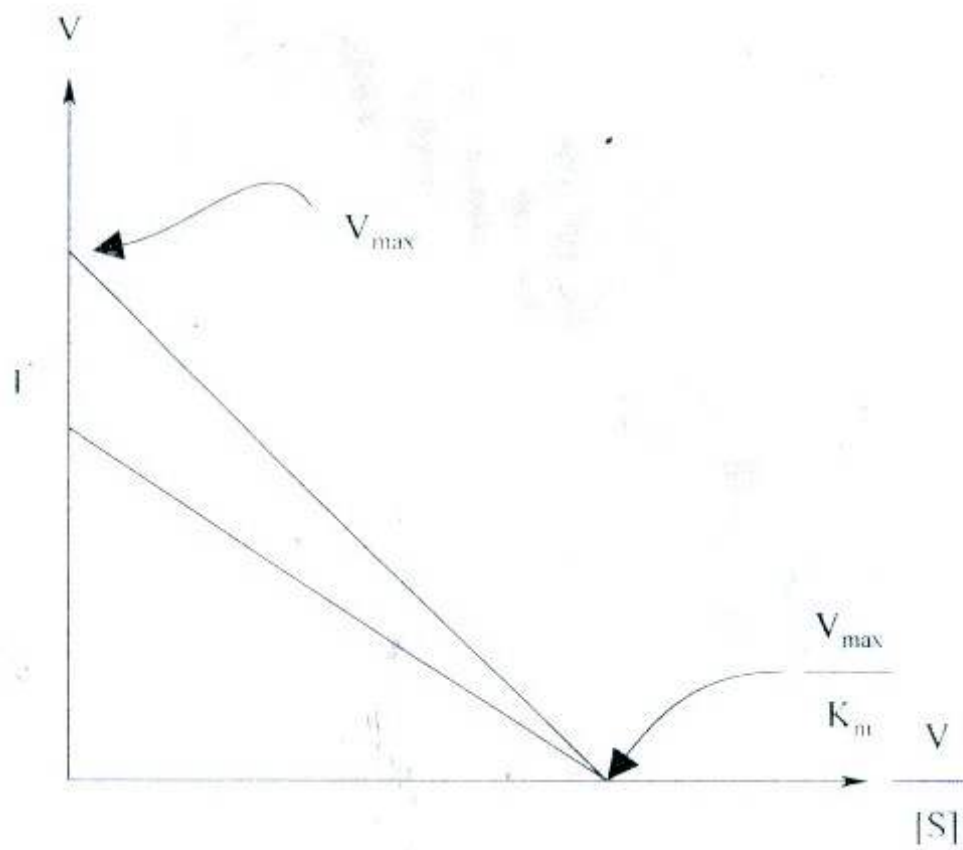
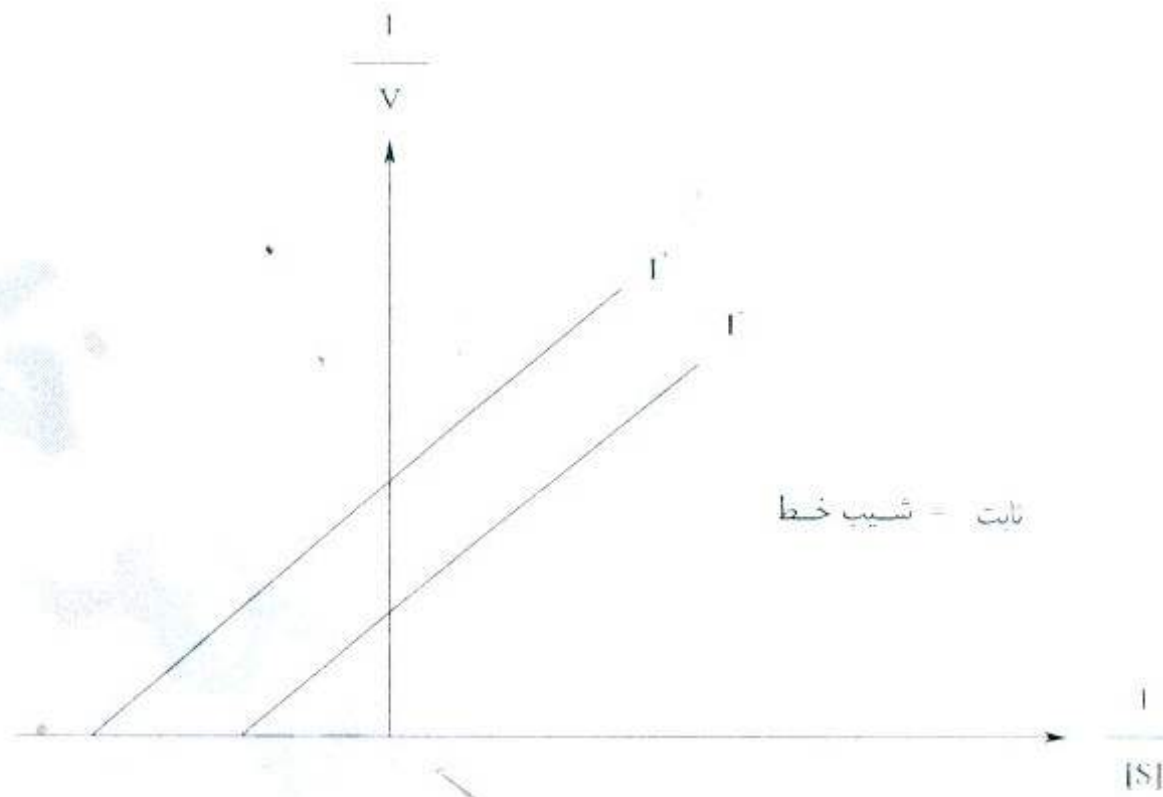

در حضور این نوع مهار V_{max} و K_m کاهش ولی شیب خط ثابت باقی می ماند.
 غیر رقابتی $\downarrow V_{max} - K_m$
 نارقابتی $\downarrow V_{max} \downarrow K_m$

شیب خط $\uparrow$
 شیب خط ثابت

(مثال)

۱- مهار انزیم الکالاین فسفاتاز جفتی توسط فنیل الاین نوعی مهار نارقابتی محسوب می شود.

$$K'_m = \frac{K_m}{\alpha}$$

$$V'_{max} = \frac{V_{max}}{\alpha}$$

۱۰۵

انواع واکنش‌های آنزیمی:

uni - uni

Bi - uni

uni - Bi

← Bi - Bi ← اکثر واکنش‌های بدن از این نوع‌اند.

$S \rightarrow P$ -۱

$S_1 + S_2 \rightarrow P$ -۲

$S \rightarrow P_1 + P_2$ -۳

$S_1 + S_2 \rightarrow P_1 + P_2$ -۴

(تصادفی)

Random

(منظم)

Ordered

sequentia

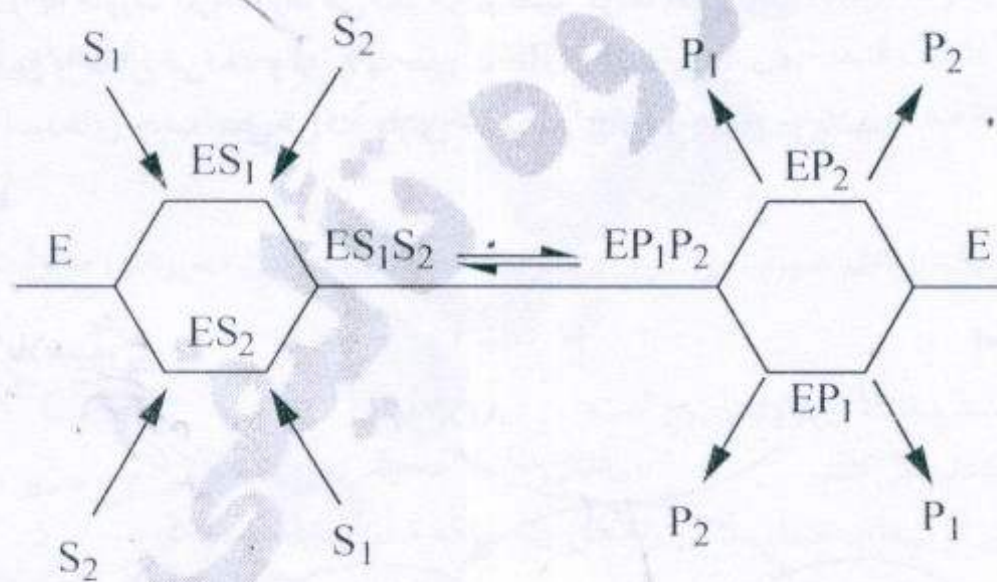
(ترتیبی)

Ping - Pong

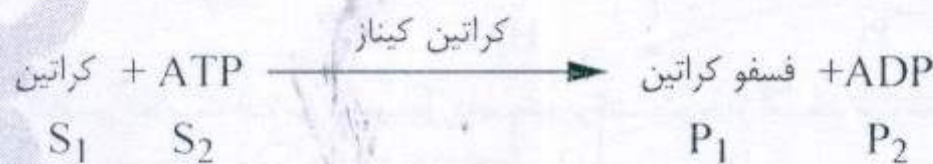
Bi - Bi

در این حالت آمدن sها و خارج شدن pها تصادفی است.

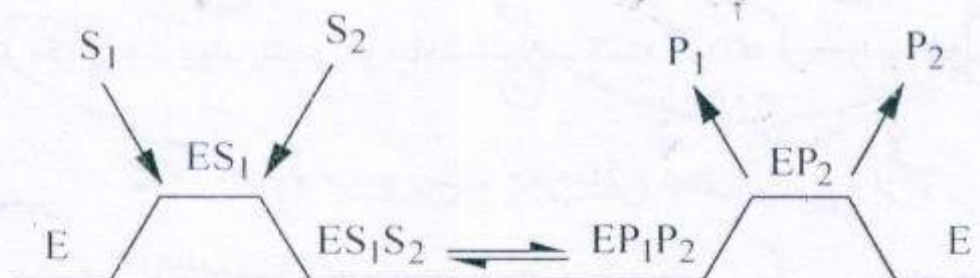
Random

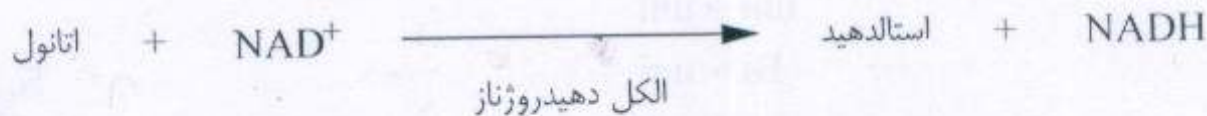
کینازها به این روش عمل می‌کنند:

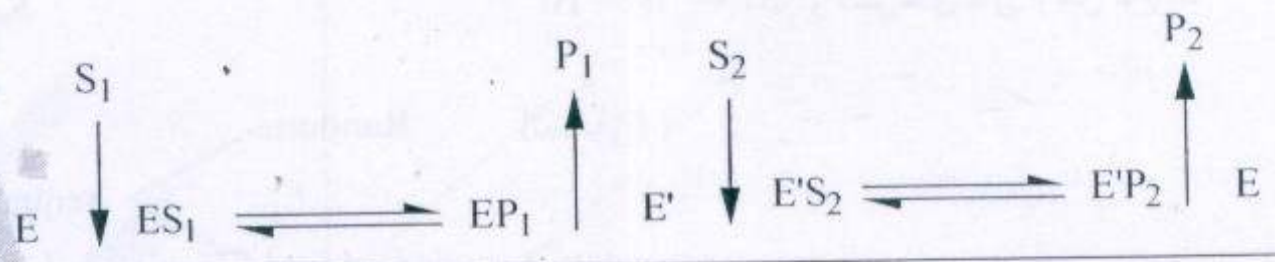
Ordered

دهیدروژنازهای وابسته به NAD^+ به این روش عمل می کنند.

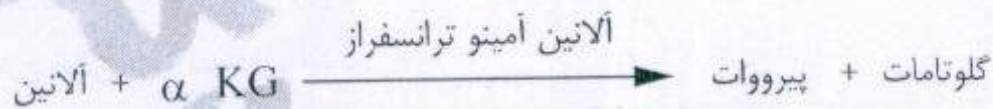

Ping-Pong :

در این روش کمپلکس سه تایی نداریم. آنزیم در وسط واکنش تغییر می کند آنرا با E' نشان می دهیم.

ترانس آمینازها به این روش عمل می کنند:

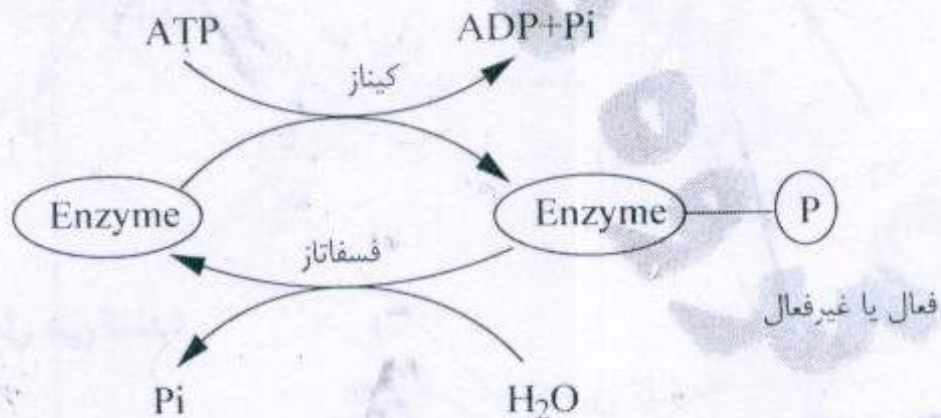

آنزیم، آمین را از آلانین گرفته و آن را به صورت پیرووات رها می کند. آنزیم تغییر کرده، آمین دارد. در مرحله بعد $\alpha \text{ KG}$ را گرفته و آمین را به آن می دهد و آن را به صورت Glu رها می کند. استیل کوآ کربوکسیلاز که در سنتز اسیدهای چرب عمل می کند دارای مکانیسم ping-pong می باشد.

انواع روش های تنظیم فعالیت آنزیم ها

۱- تنظیم با واسطه تغییر کووالانسی:

الف) فسفریلاسیون - دفسفریلاسیون؛

متداولترین و مهمترین روش تنظیم فعالیت آنزیم در سلول هاست. برگشت پذیر است. سرعت بالایی دارد. برای سلول کم هزینه است (تنها با مصرف یک ATP)

ب) تجزیه پروتئولیتیکی؛

برخی از آنزیم ها برای فعال شدن باید یک یا چند پیوند پپتیدی در ساختمانشان شکسته شود که آن ها را پرو آنزیم یا زیموژن می نامند.

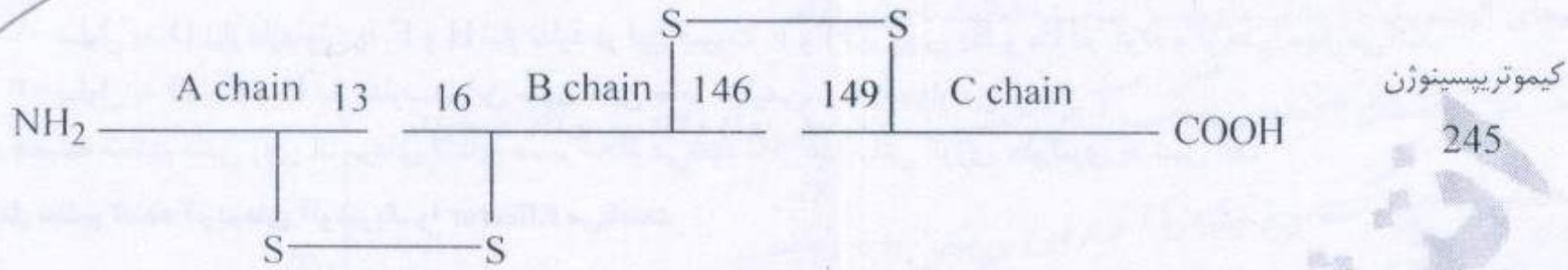
مثل

کیموتریپسینوژن ← کیموتریپسین

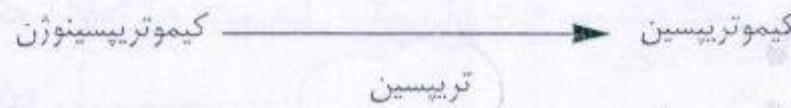
پروترومبین ← ترومبین

این واکنش ها برگشت ناپذیرند.

پرو آنزیم ها به صورت غیر فعال هستند برخی از آنزیم های دستگاه گوارش
 در پانکراس، کیموتریپسینوژن، پرو کربوکسی پپتیداز و ... و فاکتورهای انعقاد
 خون (پروترومبین، فیبرینوژن و ...) به این شکل فعال می شوند

با جدا شدن اسید آمینه‌های شماره ۱۴، ۱۵، ۱۱۷، ۱۴۸ به کیموتریپسین تبدیل می‌شود.
پس کیموتریپسین هم مثل انسولین است. ۳ زنجیره دارد اما چون پیوندها از نوع دی‌سولفیدی است ساختمان چهارم ندارد.
تبدیل کیموتریپسینوژن به کیموتریپسین توسط تریپسین صورت می‌گیرد.

۲- تنظیم با واسطه القا با سرکوب سنتز آنزیم:

این نوع تنظیم مختص آنزیم‌هایی است که در شرایط فیزیولوژیک خاص با دوره خاصی از رشد و نمو لازم هستند. بدن خیلی از این روش استفاده نمی‌کند چون هزینه بر است.
بعد از صرف وعده غذا که غلظت قند خون افزایش یابد سنتز آنزیم گلوکوکیناز در سلول‌های کبد توسط انسولین القا می‌شود. در حالی که بین دو وعده غذایی که قند خون کاهش می‌یابد سنتز آنزیم در کبد سرکوب می‌شود.

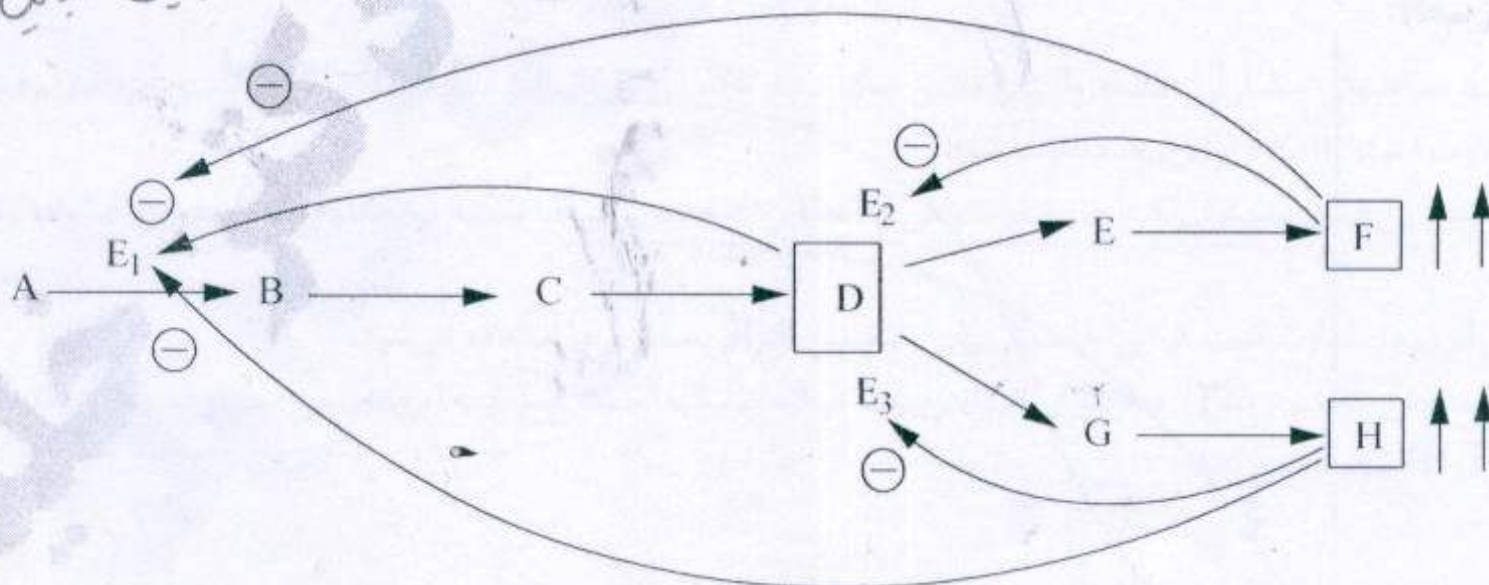
۳- تنظیم آلوستریک:

که توسط آنزیم‌های آلوستریک با ناظم صورت می‌گیرد. این آنزیم‌ها در تنظیم سرعت مسیرهای متابولیکی نقش دارند.

ویژگی‌های آنزیم‌های آلوستریک:

معمولاً چند زیرواحدی هستند و تعداد زیرواحدها زوج است.
واکنش‌های یک طرفه را کاتالیز می‌کنند.

در مسیرهای متابولیکی این آنزیم‌ها در ابتدای مسیر یا محل چند شاخه شدن مشاهده می‌شوند.

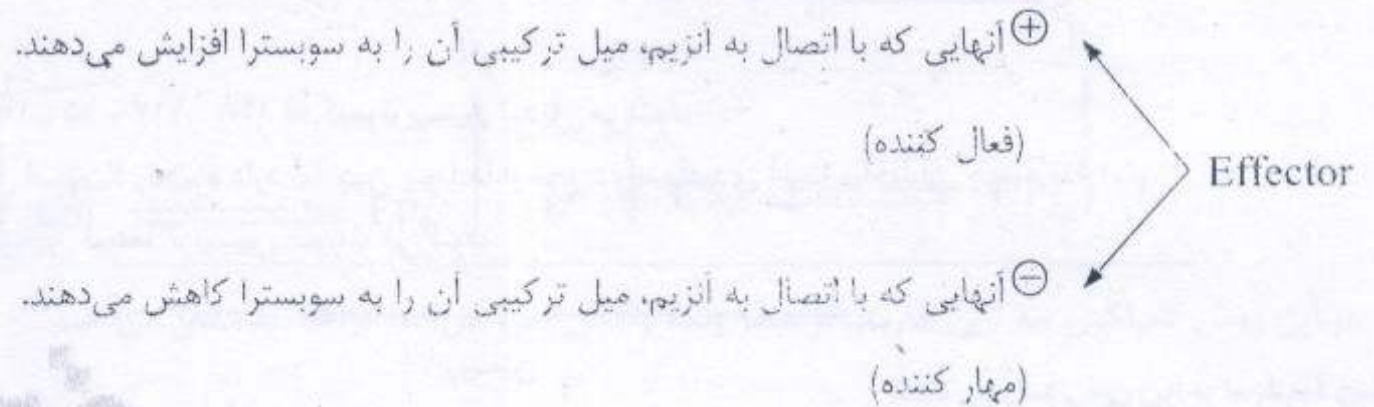
تریپسینوژن $\xrightarrow{\text{انزیم پدیدار}}$ تریپسین

انزیم پدیدار توسط روده سنتز می‌شود - تریپسین هم کیموتریپسینوژن

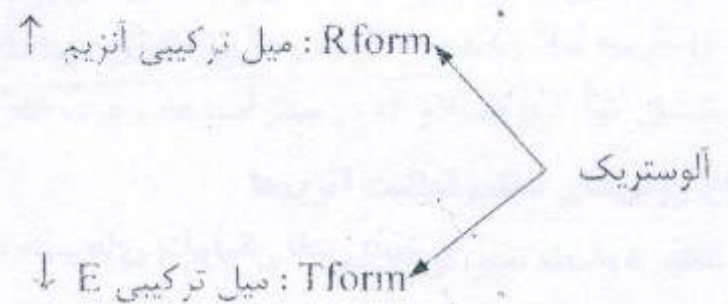
را به کیموتریپسین تبدیل می‌کند (در پانکراس)

- ۱- سلول به D نیاز دارد ولی به F و H نیاز ندارد در این صورت F و H بر روی E_2 و E_3 اثر کرده و آن‌ها را مهار می‌کنند.
- ۲- سلول به D، E و H نیاز ندارد. در این صورت این نقاط تنظیمی، E_1 را مهار می‌کنند. همیشه تنظیم شدن روی آنزیم‌های ابتدای مسیر انجام می‌شود تا از هدر رفتن انرژی جلوگیری به عمل آید.

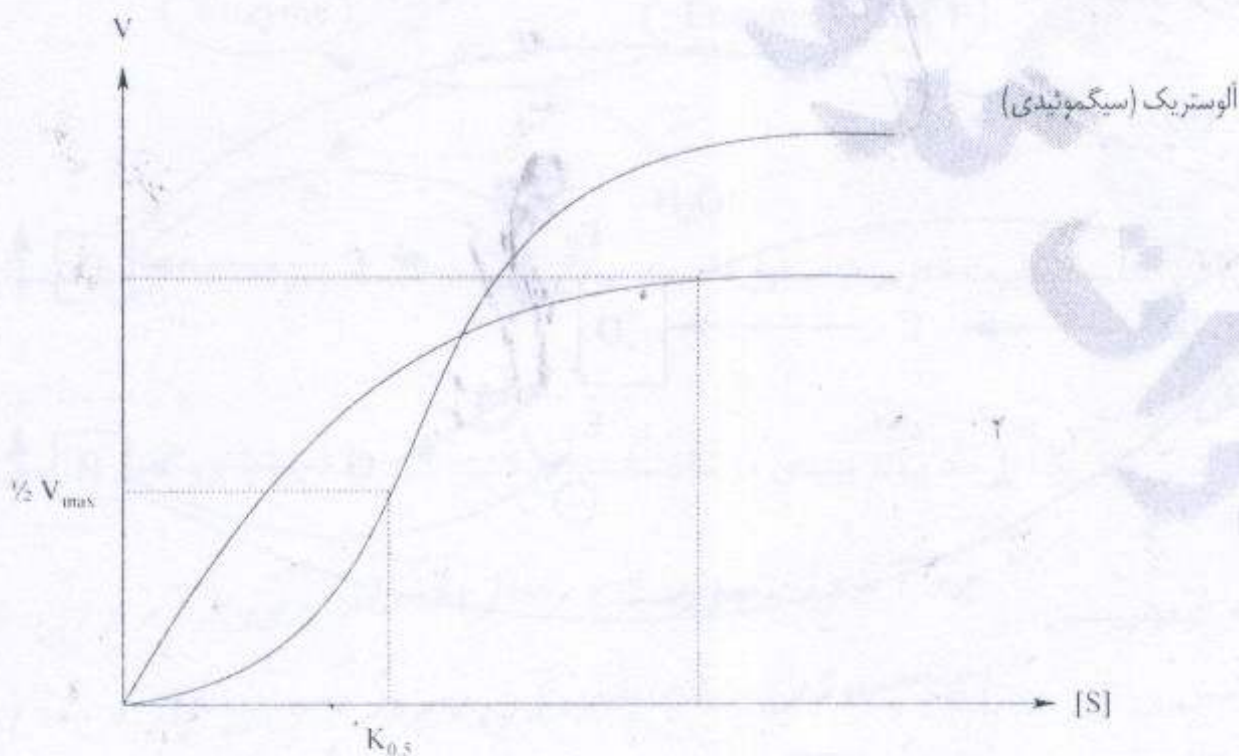
عوامل تنظیم کننده آنزیم‌های آلوستریک را Effector می‌نامند:

تمام آنزیم‌های آلوستریک دارای دو شکل فضایی R و T هستند:

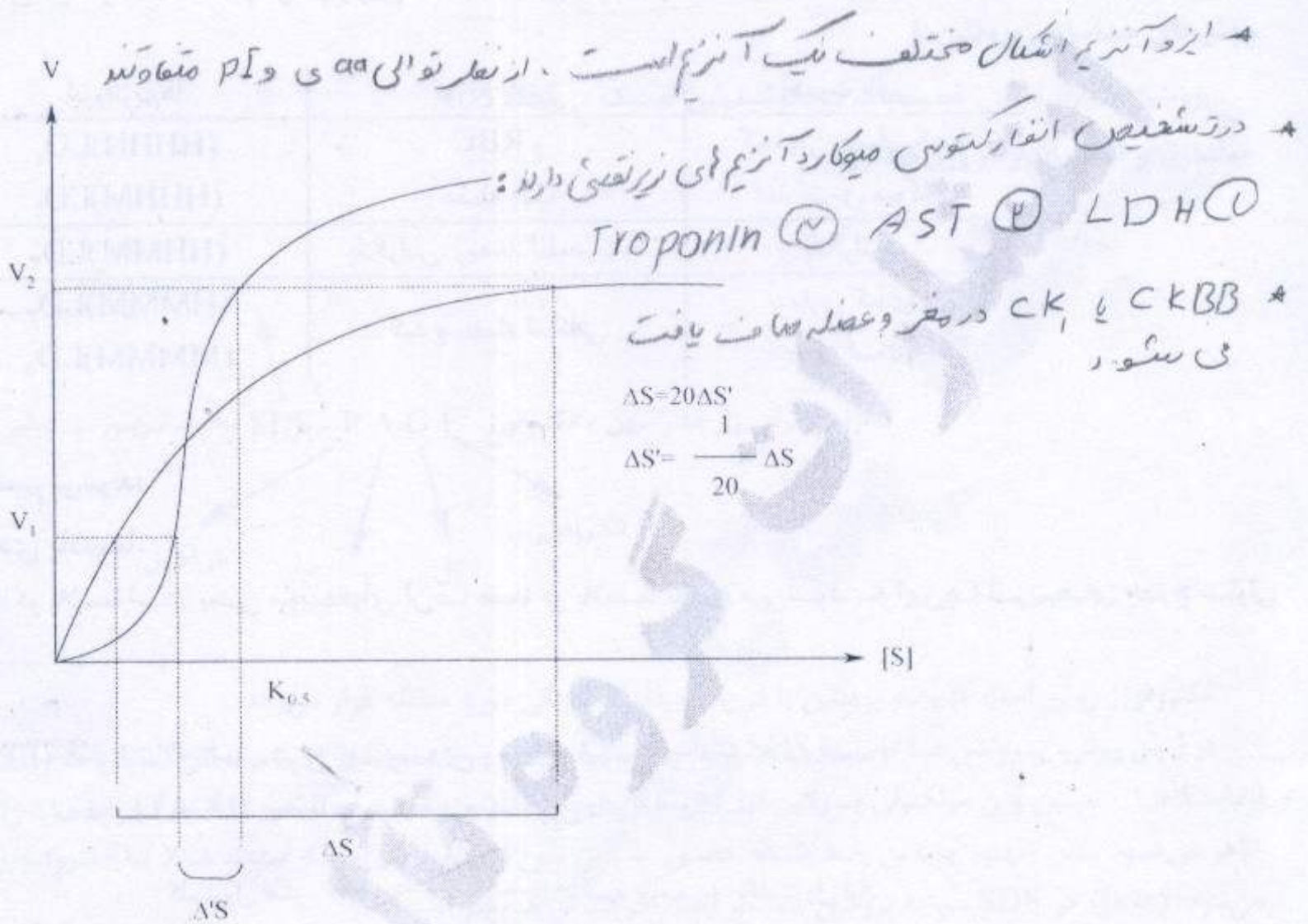
آنزیم‌های آلوستریک از منحنی میکائیلیس منتن تبعیت نمی‌کنند. برای این آنزیم‌ها غلظتی از سوبسترا که $\frac{1}{3} V_{max}$ را فراهم می‌کند، $K_{0.5}$ نام دارد.

۱۰۱

آنزیم‌های آلوستریک در غلظت‌های پایین سوبسترا فعالیت ناچیزی دارند.

۱۶

آنزیم‌های آلوستریک به تغییر غلظت سوبسترا حساس هستند به طوری که محدودیت خاصی با تغییر ناچیز غلظت سوبسترا، سرعت تا حدود زیادی افزایش یا کاهش می‌یابد.

تنظیم آلوستریک سریعترین نوع تنظیم فعالیت آنزیم در سلول‌هاست.

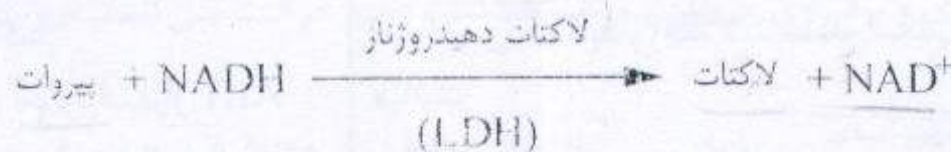
ایزوآنزیم‌ها (ایزوزیم‌ها):

آنزیم‌هایی که ساختمان متفاوتی داشته ولی همگی یک نوع واکنش را کاتالیز می‌کنند. میل ترکیبی ایزوآنزیم‌ها برای یک سوبسترای واحد متفاوت است (K_m ایزوآنزیم‌ها متفاوت است)

ایزوآنزیم‌ها توسط ژن‌های متفاوتی کد می‌شوند ولی از آنجایی که این ژن‌ها شبیه به یکدیگرند آن‌ها را خانواده ژنی (gene family) می‌نامند.

توزیع بافتی ایزوآنزیم‌ها متفاوت است. از این خاصیت برای تشخیص افتراقی بیماری‌ها استفاده می‌شود.

الکتروفورز یک روش مرسوم برای جداسازی ایزوآنزیم‌ها در آزمایشگاه است هر چه ایزوآنزیمی سریع‌تر به سمت قطب مثبت حرکت کند آن را با (I₁) مشخص می‌کنند.

LDH از لحاظ ساختمان تترامر است که از دو نوع زیر واحد H (قطبی) و M (عضلانی) تشکیل شده. از ترکیب این زیر واحدها ۵ نوع ایزوآنزیم حاصل می‌شود.

اهمیت بالینی	توزیع بافتی	ایزوآنزیم‌ها
کم‌خونی همولیتیک و انفارکتوس میوکارد	RBC و عضله قلب	(HHHH)LD ₁ (HHHM)LD ₂
پانکراتیت	پانکراس، ریه‌ها، لنفوسیت‌ها	(HHMM)LD ₃
بیماری کبدی و عضله اسکلتی	کبد و عضله اسکلتی	(HMMM)LD ₄ (MMMM)LD ₅

در سرم فراوان

در سرم فراوان

انواع آنزیم‌های پلاسما

آنزیم‌های پلاسما به دو دسته تقسیم می‌شوند:

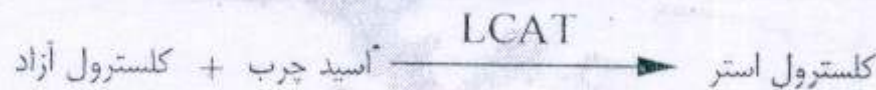
(۱) آنزیم‌های عملکردی پلاسما:

محل فعالیت این آنزیم‌ها در پلاسما است یعنی سوبسترای آن‌ها فقط در پلاسما یافت می‌شود. به این‌ها آنزیم‌های خارج سلولی هم گفته می‌شود.

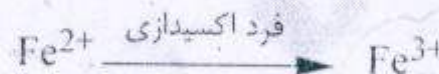
(مثل)

۱- لیپوپروتئین لیپاز (LPL) که وظیفه آن تجزیه تری گلیسریدهای وجود در لیپوپروتئین‌های پلاسماست.

۲- لستین کلسترول آسیل ترانسفراز (LCAT) ← استریفیه کردن کلسترول‌های آزاد پلاسما

۳- سرولوپلاسمین ← پروتئینی است که در ذخیره مس پلاسما نقش دارد. دارای فعالیت آنزیم فرو اکسیدازی می‌باشد.

۴- فاکتورهای انعقاد خون

۵- سیستم کمپلمان

(۲) آنزیم‌های غیر عملکردی پلاسما:

برای این آنزیم‌ها در پلاسما سوبسترای وجود ندارد. محل فعالیت آن‌ها داخل سلول‌هاست. پس در حالت طبیعی، غلظت آن‌ها در پلاسما ناچیز است.

افزایش فعالیت این آنزیم‌ها در پلاسما نشان دهنده آسیب و تخریب بافت‌هاست که اندازه‌گیری آن‌ها در تشخیص بیماری‌ها مهم است.

اهمیت تشخیصی	آنزیم غیر عملکردی پلاسما
پانکراتیت	۱- آمیلاز و لیپاز
بیماری استخوانی و اختلالات انسدادی کبد	۲- آلکالین فسفاتاز
تومور پروستات	۳- اسید فسفاتاز
اختلالات انسداد کبدی (مجاری صفراوی بسته می‌شوند)، الکلیسم	۴- گاما - گلوتامیل ترانسفراز
انفارکتوس میوکارد و اختلالات عضله اسکلتی	۵- کراتین کیناز
هپاتیت	۶- * آلانین آمینوترانسفراز ALT
هپاتیت و انفارکتوس میوکارد	۷- * اسپاراتات آمینوترانسفراز AST